

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 32D/12/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 9624200118
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 01. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Dzurdzík
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2026:9624200118.1

Rozhodnutie

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v disciplinárnom senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Michala Dzurdzíka, PhD., sudcov JUDr. Anity Filovej a prof. JUDr. PhD. Petra Potáscha, PhD. a prísediacich sudcov JUDr. Jany Kupcovej a JUDr. Michala Bíra, v disciplinárnej veci vedenej proti I.. K. B., B..C., prokurátorovi N. G. D. O., na návrh generálneho prokurátora Slovenskej republiky na začatie disciplinárneho konania pre závažné disciplinárne previnenia podľa § 188 ods. 1 písm. a), ods. 2 zákona č. 154/2001 Z. z. o prokurátoroch a právnych čakateloch prokuratúry v znení neskorších predpisov v dvoch skutkoch a disciplinárne previnenie podľa § 188 ods. 1 písm. a) zákona č. 154/2001 Z. z. o prokurátoroch a právnych čakateloch prokuratúry v znení neskorších predpisov v jednom skutku, na ústnom pojednávaní dňa 22.01.2026, takto

rozhodol:

Podľa § 34 ods. 1 zákona č. 432/2021 Z. z. o disciplinárnom poriadku Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov (disciplinárny súdny poriadok) sa disciplinárne obvinený I.. K. B. B..C., prokurátor N. G. D. O.

uznáva vinným, že

v bode 1. dňa 07.08.2024 asi o 08.10 h na 1. poschodí budovy N. G. D. O. L. Š.O. A. Č.. X E. J., pred kanceláriami osobného úradu N. G. D. O., ako prokurátor N. G. D. O., X. L. M. B., D. S. Ú. G.E. N. G. D. O., pri stretnutí sa s I.. R. Č., riaditeľkou M. Ú. N. G. D. O., nevhodným spôsobom - intenzitou hlasu prevyšujúcou bežnú komunikáciu vytýkal I.. R. Č., že rozhodnutie generálneho prokurátora Slovenskej republiky o dočasnom pozastavení výkonu funkcie prokurátora I.. C. Š. zo dňa 05.08.2024 sp. zn. Spr 686/24/1000-4, doručila osobne dňa 05.08.2024 I.. C. Š. v mieste jeho bydliska, a keď vysvetlila I.. K. B., B..C., že I.. C. Š. opakovane nebol zastihnutý v služobnom čase v kancelárii na jeho pracovisku na Š. A. Č.. XX E. J., hoci nebola daná žiadna prekážka vo výkone jeho funkcie, ani žiadnemu z nadriadených prokurátorov neoznámil, že sa bude zdržiavať v mieste svojho bydliska, disciplinárne obvinený intenzitou hlasu prevyšujúcou bežnú komunikáciu uviedol, že je „poplatná Žilinkovmu režimu“, že „osobný úrad Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky vykonáva pre generálneho prokurátora nadprácu“, a v neprípustnom verbálnom prejave pokračoval aj po tom, čo vyšla na chodbu štátna zamestnankyňa G.. N. A., čím znevážil postavenie I.. R. Č. ako riaditeľky osobného úradu N. G. D. O.,

teda

svojím zavineným konaním

konal v rozpore s jeho základnými povinnosťami prokurátora stanovenými ustanoveniami § 26 ods. 1 písm. m), písm. n) zákona č. 154/2001 Z. z. o prokurátoroch a právnych čakateloch prokuratúry v znení neskorších predpisov, zachovávať dôstojnosť pri výkone funkcie prokurátora, chrániť vážnosť vykonávanej funkcie a vystríhať sa všetkého, čo by mohlo spôsobiť ujmu na cti prokurátora alebo oslabiť dôveru v jeho nestrannosť, dodržiavať pri výkone svojej funkcie pravidlá prokurátorskej etiky a s ustanoveniami bodov 4.1, 5.1, 5.2 prvá veta a 5.4 Etického kódexu prokurátora zo dňa 11.01.2016, schváleného Radou prokurátorov Slovenskej republiky,

čím sa dopustil

disciplinárneho previnenia podľa § 188 ods. 1 písm. a) zákona č. 154/2001 Z. z. o prokurátoroch a právnych čakateloch prokuratúry v znení neskorších predpisov,

za to sa mu

podľa § 189 ods. 1 písm. a) zákona č. 154/2001 z. z. o prokurátoroch a právnych čakateloch prokuratúry v znení neskorších predpisov ukladá disciplinárne opatrenie - písomné pokarhanie.

II. Podľa § 34 ods. 2 písm. a) zákona č. 432//2021 Z. z. sa disciplinárne obvinený I.. K. B., B..C., prokurátor N. G.O. D. O.

oslobodzuje

spod skutku v bode 2. návrhu, ako prokurátor N. G. D. O., X. L. M. B., D.N. S. Ú. G. N. G. D. O., v budove bývalého Ú. Š. G. N. G. D. O. E. G., L. A. D. Č.. XXXX/XA, v tom čase vo funkcii Š. G., rozhodujúc ako nadriadený prokurátor v zmysle § 54 ods. 2 písm. b) zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre v znení účinnom k 16.03.2024, bez znalosti utajenej prílohy vyšetrovacieho spisu Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, Prezídia Policajného zboru, národnej kriminálnej agentúry, Odboru Stred, Banská Bystrica sp. zn. PPZ-174/NKA-ST4-2022, tvorenej piatimi zväzkami a spolu 1696 stranami, evidovanej na Generálnej prokuratúre Slovenskej republiky pod sp. zn. V GO-55/2024/1000, ktorá bola doručená bývalému Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky dňa 21.02.2024 za účelom rozhodnutia o sťažnostiach viacerých obvinených, uznesením zo dňa 16.03.2024 sp. zn. VII/I Gv 113/22/1000-146 podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku zamietol ako nedôvodné sťažnosti obvinených G.. L. D., W.. I. J., W.. K. I. D., C.. P. D. a obvinených právnických osôb FORUM Technologies, a. s. a SOBA-agency, s. r. o., podané proti uzneseniu vyšetrovateľa Policajného zboru Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, Prezídia Policajného zboru, národnej kriminálnej agentúry, Odboru Stred, Banská Bystrica zo dňa 19.09.2023 sp. zn. PPZ-174/NKA-ST4-2022, ktorým podľa § 199 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku začal trestné stíhanie a súčasne podľa § 206 ods. 1 Trestného poriadku vzniesol obvinenie G.. L. D., W.. I. J., W.. K. I. D., C.. P. D. a právnickým osobám FORUM Technologies, a. s. a SOBA-agency, s. r. o., pre pokračovací obzvlášť závažný zločin porušovania povinnosti pri správe cudzieho majetku podľa § 237 ods. 1, ods. 3 písm. b), ods. 4 písm. a) Trestného zákona, spáchaný závažnejším spôsobom konania s poukazom na ustanovenie § 138 písm. b), písm. i) Trestného zákona a iné,

pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je disciplinárne obvinený disciplinárne stíhaný.

III. Podľa § 34 ods. 2 písm. b) zákona č. 432//2021 Z. z. sa disciplinárne obvinený I.. K. B., B..C., prokurátor N. G.O. D. O.

oslobodzuje

spod skutku v bode 3. návrhu, ktorého sa mal dopustiť tým, že ako prokurátor N. G. D. O., zaradený na M. B.Í., D. S. Ú. G. N. G. D. O., ako prokurátor konajúci v trestnej veci obvineného K. T. S. D., evidovanej na Generálnej prokuratúre Slovenskej republiky pod sp. zn. XXII Gv 62/24/1000, odstupujúc podanie K. T. zo dňa 21.06.2024 z dôvodu príslušnosti inej organizačnej zložke Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky - referátu väzenstva trestného odboru Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky, v prípise zo dňa 27.06.2024 sp. zn. XXII Gv 62/24/1000-55 po štandardnom texte v znení „V trestnej veci obžalovaného K. T.P. S. D., vedenej na Generálnej prokuratúre SR pod sp. zn. WUI Gv 62/24/1000, Vám na vybavenie odstupujem podanie obžalovaného K.. T. zo dňa 21.6.2024 týkajúce sa pôsobnosti Vášho referátu.“, uviedol nevhodný, sarkastický text v znení: „Verím, že vzhľadom na verejné ocenenie -vašej záslužnej práce zo strany generálneho prokurátora, bude promptné vybavenie daného podania ďalším potvrdením výnimočných manažérskych zručností vedenia Generálnej prokuratúry SR pri personálnom posilnení referátu väzenstva.“, ktorým nepatričným spôsobom znevážil postup generálneho prokurátora Slovenskej republiky spočívajúci vo vytvorení novej organizačnej zložky Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky - referátu väzenstva trestného odboru Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky a zaradení troch prokurátorov bývalého Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky na tento referát,

pretože skutok, ktorého sa disciplinárne obvinený dopustil, nie je disciplinárnym previnením.

IV. Podľa § 38 ods. 2 disciplinárneho súdneho poriadku je I.. K. B., B..C.. povinný nahradiť štátu trovy disciplinárneho konania vo výške 120 €.

o d ô v o d n e n i e :

Disciplinárny návrh

1. Dňa 25.11.2024 bol Najvyššiemu správne súdu Slovenskej republiky doručený disciplinárny návrh, ktorým sa generálny prokurátor Slovenskej republiky domáhal rozhodnutia, ktorým by disciplinárny senát uznal I.. K. B., B..C.. prokurátora N. G. D. O. za vinného zo spáchania závažného disciplinárneho previnenia podľa § 188 ods. 1 písm. a), ods. 2 zákona č. 154/2001 Z. z. o prokurátoroch a právnych čakateloch prokuratúry v znení neskorších predpisov v dvoch skutkoch a disciplinárne previnenie podľa § 188 ods. 1 písm. a) zákona č. 154/2001 Z. z. o prokurátoroch a právnych čakateloch prokuratúry v znení neskorších predpisov v jednom skutku.

2. V odôvodnení disciplinárneho návrhu disciplinárny navrhovateľ uviedol, že zo zadovážených podkladov vyplýva, že dňa 07.08.2024 asi o 08.10 h na prvom poschodí budovy N. G. D.M. O. L. Š. A. Č.. X E. J., pred kanceláriami osobného úradu N. G. D. O. (ďalej aj „osobný úrad“) prokurátor N. G. D. O. I.. K. B., B..C., prokurátor odboru B., D.N. S. Ú. G. N. G. D. O. (ďalej len „I.. K. B., B..C.“) v rozpore s jeho základnými povinnosťami prokurátora podľa § 26 ods. 1 písm. m), písm. n) zákona č. 154/2001 Z. z. o prokurátoroch a právnych čakateloch prokuratúry v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o prokurátoroch“) a ustanovení bodov 4.1, 5.1, 5.2 prvá veta a 5.4 Etického kódexu prokurátora zo dňa 11.01.2016 schváleného Radou prokurátorov Slovenskej republiky (ďalej aj „Etický kódex“) pri stretnutí sa s I.. R. Č., riaditeľkou osobného úradu (ďalej len „I.. R. Č.“), neprijateľným spôsobom - kričiac, vytýkal I.. R. Č., že rozhodnutie generálneho prokurátora Slovenskej republiky (o dočasnom pozastavení výkonu funkcie prokurátora I.. C. Š., prokurátorovi N. G. O. D. O. zo dňa 05.08.2024, sp. zn. Spr 686/24/1000-4, doručila osobne dňa 05.08.2024 I.. C. Š. v mieste jeho bydliska a keď vysvetlila I.. K. B., B..C., že I.. C. Š. opakovane nebol zastihnutý v služobnom čase v kancelárii na jeho pracovisku na Š. A. Č.. XX E. J., hoci nebola daná žiadna prekážka vo výkone jeho funkcie ani žiadnemu z nadriadených prokurátorov neoznámil, že sa bude zdržiavať v mieste svojho bydliska, I.. K. B., B..C.. agresívne kričal, že je „poplatná Žilinkovmu režimu“, že „osobný úrad vykonáva pre generálneho prokurátora nadprácu“, hrozil jej prstom tesne pred jej tvárou a vyhrážal sa jej podaním trestného oznámenia, pričom priebeh incidentu počulo viacero štátnych zamestnankyň osobného úradu a v neprípustnom verbálnom prejave pokračoval aj po tom, čo v dôsledku intenzity útoku vyšla na chodbu štátna zamestnankyňa G.. N. A.. Takto znevážil postavenie I.. R. Č. ako riaditeľky osobného úradu.

3. I.. R. Č. v záznamoch zo dňa 07.08.2024, sp. zn. Spr 686/24/1000-12 a zo dňa 21.10.2024 uviedla, že dňa 07.08.2024 o 8.10 h ju na chodbe osobného úradu zastavil a verbálne na ňu zaútočil I.. K. B., B..C.. a povedal jej, že chápe, že rozhodnutie generálneho prokurátora zo dňa 05.08.2024, sp. zn. Spr 686/24/10004, o dočasnom pozastavení výkonu funkcie prokurátora I.. C. Š., prokurátorovi N. G. D. O., nie je jej rozhodnutím ako riaditeľky osobného úradu, ale považuje za nesprávne jeho vydanie pred právoplatnosťou uznesenia o vznesení obvinenia, ako aj spôsob jeho doručenia v deň jeho vydania. Od začiatku komunikácie viedol I.. K. B., B..C.. rozhovor veľmi rázne a zvýšenou intenzitou hlasu. I.. R. Č. mu bez zvýšenia hlasu povedala, že vydanie rozhodnutia o pozastavení výkonu funkcie prokurátora zákon nespája s právoplatnosťou uznesenia o vznesení obvinenia a takéto rozhodnutie je výlučne v kompetencii generálneho prokurátora. Na to I.. K. B., B..C.. vyjadril nespokojnosť aj s rýchlosťou doručenia predmetného rozhodnutia generálneho prokurátora v deň jeho vydania s tým, že podľa jeho názoru postačovalo doručiť rozhodnutie aj neskôr. I.. R. Č. mu vysvetlila, že rozhodnutie bolo doručené v súlade so zákonom v priebehu služobného času v mieste trvalého bydliska, a to z toho dôvodu, že I.. C. Š. nebol opakovane v služobnom čase zastihnutý v kancelárii na pracovisku a s doručením písomnosti v mieste trvalého bydliska telefonicky súhlasil. Na to I.. K. B., B..C.. na ňu začal kričať, pristúpil blízko k nej a hrozil jej do tváre prstom (ukazovák) so slovami, že je „poplatná Žilinkovmu režimu“ a že osobný úrad „robí pre generálneho prokurátora nadprácu“. Snažila sa ho upokojiť slovami, že tento výstup je úplne zbytočný, lebo názor na doručenie rozhodnutia generálneho prokurátora o pozastavení výkonu

funkcie I.. C. Š. osobným úradom už bol vyjadrený deň predtým, a to tým, že jej zmizla menovka spred dverí kancelárie.

4.

I.. K. B.Š., B..C.. nebol prekvapený informáciou o zmiznutí menovky, hneď zareagoval bez doplňujúcej otázky o čo ide, vedel presne o čom hovorila, ešte viac ho to rozčúlilo a začal kričať, že jeho alebo „jeho ľudí“ obviňuje z krádeže. I.. R. Č. sa bránila slovami, že nech neprekrúca a nepreháňa, že nikoho z krádeže neobvinila, na čo jej povedal, že o krádeži hovoril preto, že sú právnici a treba veci správne definovať. Doplnil, že je to to isté, ako keby ho obvinila, že „znásilňuje dvanásťročných chlapcov“. I.. R. Č. vtedy definitívne pochopila, že žiadnymi argumentami nevie upokojiť situáciu, debata k ničomu nevedla, preto I.. K. B., B..C.. obišla a zrýchleným krokom odišla do svojej kancelárie. I.. K. B., B..C.. ju nasledoval, stále niečo rozprával, ale už ho nevnímala a rýchlo pred ním zatvorila dvere kancelárie. Túto časť rozhovoru I.. K. B., B..C.. viedol kričiac tak, že ho bolo počuť aj vo vedľajších kanceláriách, ktoré mali aj zatvorené dvere. Vzhľadom na intenzitu hlasu I.. K. B.W., B..C.. počas rozhovoru, jeho blízkosť a hroziaci prst do tváre, mala pocit až fyzického ohrozenia. Následne sa dozvedela, že celý incident počuli pracovníčky osobného úradu G.. N. A., W.. K. O., X. J. S. X. W.. Podľa jej názoru uvedené správanie sa I.. K. B., B..C.. bolo v rozpore s pravidlami prokurátorskej etiky, ktoré sú obsiahnuté v Etickom kódexe. Napriek tomu nežiadala generálneho prokurátora ani Etickú komisiu prokuratúry, aby sa touto záležitosťou ďalej zaoberali.

5. G.. N. A., štátna zamestnankyňa osobného úradu, v záznamoch zo dňa 07.08.2024 a 21.10.2024 uviedla, že dňa 07.08.2024 okolo 08.00 h pred jej kanceláriou č. 17, nachádzajúcou sa na mezaníne budovy N. G. D. O., na ktorej mala pootvorené dvere, počula značnú časť rozhovoru JA.. R. Č. S. I.. K. B., B..C.., keďže sa nachádzali na chodbe niekoľko metrov od dverí jej kancelárie. Spolu s ňou v kancelárii bola kolegyňa z osobného úradu X. W.. I.. K. B.W., B..C.. hlasným prejavom vytkol I.. R. Č. spôsob doručenia rozhodnutia generálneho prokurátora o pozastavení výkonu funkcie prokurátorovi N. G.Ú. D. O. I.. C. Š. slovami, že ako si mohla dovoliť ho doručiť I.. C. Š. v mieste jeho bydliska a aký mala záujem na tom, že ho potrebovala tak rýchlo doručiť.

6. I.. R. Č. odpovedala, že si plnila svoje pracovné povinnosti, postupovala štandardným spôsobom vzhľadom na to, že pri osobnom doručovaní v priebehu služobného času nezastihla I.. C. Š. na pracovisku - v jeho kancelárii v budove na Š. A. XX E. J.. Podotkla, že jeho neprítomnosť v práci si overila u jeho nadriadených - I.. E. I., G.., riaditeľa trestného odboru N. G. D. O. S. I.. C. Y., zástupkyne riaditeľa trestného odboru N. G. D. O.. Zistila, že I.. C. Š. nemal dovolenku, nebol práceneschopný a ani nemal súhlas nadriadených zdržiavať sa mimo pracoviska. Preto sa potom telefonicky spojila s I.. C. Š., ktorý jej povedal, že je doma, že sa do práce toho dňa nevráti a súhlasil s doručením v mieste svojho bydliska v rámci služobného času. Tón hlasu I.. R. Č. bol pokojný, bez emócií a bol bez akýchkoľvek urážok. Keď už ale hlasitosť slovného prejavu I.. K. B., B..C.. považovala G.. N. A. za neúnosnú, vyšla zo svojej kancelárie do kuchynky mysliac si, že keď prejde okolo, tak „preruší“ tento rozhovor a I.. K. B., B..C.. minimálne zmierni svoj verbálny prejav, že to trochu utíchne, k čomu však nedošlo. Obidvoch pozdravila a I.. K. B., B..C.. jej odzdravil, avšak ďalej bez zmeny hlasitosti svojho prejavu pokračoval až do skončenia rozhovoru s I.. R. Č..

7. I.. K. B., B..C.. začal na I.. R. Č. kričať so slovami, že je poplatná Žilinkovmu režimu, ako aj celý osobný úrad a že osobný úrad robí pre generálneho prokurátora nadprácu. Zároveň jej povedal: „Kto ste Vy?“, na čo mu I.. R. Č. povedala, že ona je riaditeľka osobného úradu a vyjadrovať nesúhlas s výkonom jej funkcie tým, že jej niekto odstránil menovku riaditeľky, ktorá sa nachádzala pri dverách jej kancelárie, považuje za nevhodné. Po tomto výroku sa I.. K. B., B..C.. ešte viac rozčúlil a osopil sa na I.. R. Č., že obviňuje jeho a „jeho ľudí“ z krádeže menovky. Ďalej jej povedal, že na ňu podá trestné oznámenie, že toto tak nenechá a spíše si úradný záznam. I.. R. Č. mu povedala, že nech neprekrúca a nepreháňa, že jeho ani nikoho iného konkrétneho z krádeže neobviňuje. Nebolo zámerom G.. N. A. počúvať cudzí rozhovor a ani samotný obsah ju nezaujímal, bol to rozhovor medzi riaditeľkou osobného úradu a prokurátorom, čo jej ani neprináleží hodnotiť, avšak vzhľadom na hlasný a gradujúci prejav I.. K. B.W., B..C.. sa tento rozhovor a hlavne útočný spôsob, či tón hlasu, akým viedol túto komunikáciu, nedal nepočuť, keďže sa odohral niekoľko metrov od dverí jej kancelárie. Tón hlasu, ktorý použil I.. K. B., B..C.., ju zarazil najmä preto, že ide o prokurátora a bol neadekvátny a neúčtív. S takýmto správaním sa doposiaľ na pracovisku

nestretla, a to ani u radových štátnych zamestnancov. Prišlo jej to dosť ponižujúce a urážajúce, jednak ako voči riaditeľke osobného úradu, ale aj ako k žene.

8. X. J. - štátna zamestnankyňa osobného úradu, v zázname zo dňa 07.08.2024 uviedla, že keď dňa 07.08.2024 o 08.00 h ráno prechádzala po chodbe na mezaníne N. G. D. O. smerom ku svojej kancelárii č. 20, prešla okolo I.. R. Č. S. I.. K. B., B..C.. domnievajúc sa, že riešia pracovnú vec, hoci ústny prejav I.. K. B., B..C.. bol až neprímerane ostrý. Ako žena považovala správanie sa I.. K. B.W., B..C.. za veľmi neadekvátne, až ponižujúce.

9. W.. K. O. - štátna zamestnankyňa osobného úradu, v zázname zo dňa 07.08.2024 uviedla, že dňa 07.08.2024 o cca 08.10 h na chodbe osobného úradu si vypočula incident, ktorý sa odohral medzi I.. R. Č. S. I.. K. B. B..C.. I.. K. B., B..C.. agresívne verbálne útočil na I.. R. Č., nevhodným spôsobom kričal, čo bolo počuť na celej chodbe.

10. C.. I. D., námestník N. prokurátora, v zázname zo dňa 07.08.2024 sp. zn. II spr 47/24/1000-3, uviedol, že dňa 07.08.2024 v čase medzi 8.30 až 8.45 h prišla neohlásene do kancelárie N. prokurátora I.. R. Č.. V tom čase sa v kancelárii N. prokurátora nachádzal spolu s N. prokurátorom. I.. R. Č. N.B. prokurátorovi oznámila, že dňa 07.08.2024 krátko po 8.00 h na ňu v priestoroch osobného úradu - na chodbe, slovné zaútočil I.. K. B., B..C.. v súvislosti s ňou vykonaným spôsobom doručenia rozhodnutia generálneho prokurátora o dočasnom pozastavení výkonu funkcie prokurátora I.. C. Š., prokurátorovi trestného odboru N. G. D. O., v mieste jeho bydliska, nakoľko v služobnom čase nebol I.. C. Š. na svojom pracovisku.

11. Na I.. R. Č., vždy energetickej, zároveň však slušnej osobe, prokurátorke - odborníčke, bolo vidno, že bola ponížená agresivitou správania I.. K. B., B..C.. Bola viditeľne vystresovaná a N. prokurátorovi uviedla: „Doslova sa cítim, ako keby ma zbil.“. Jej rozčarovanie bolo umocnené tým, že takéto agresívne správanie na pracovisku v doterajšom jej pracovnom živote nezažila, a to nielen voči nej, ale ani k iným osobám. Uviedla, že na ňu kričal, čo počuli aj jej podriadení zamestnanci N. G. O. D. O., a tým zároveň znevážil jej postavenie ako riaditeľky osobného úradu. Zdôraznila, že takéto správanie I.. K. B., B..C.. považuje za jeho osobné ľudské zlyhanie, a že takto sa predsa prokurátor nemôže správať, nehovoriac o tom, že takéto správanie je v príkrom rozpore s Etickým kódexom prokurátora. I.. R. Č. uviedla, že agresívne správanie I.. K. B., B..C.. počuli štátne zamestnankyne osobného úradu G.. N. A., X. W., X. J. S. W.. K. O..

12. Ako to vyplýva z vyjadrení I.. R. Č., G.. N. A., X. J., X. W., W.. K. O. S. C.. I. D., I.. K. B., B..C.. dňa 07.08.2024 bez príčiny, hlasno až kričiac, verbálne zaútočil na I.. R. Č. len pre to, že si splnila svoju povinnosť tým, že rozhodnutie generálneho prokurátora o dočasnom pozastavení funkcie prokurátora I.. C. Š. zo dňa 05.08.2024, sp. zn. Spr 686/24/1000-4, doručila osobne dňa 05.08.2024 počas služobného času I.. C. Š. v mieste jeho bydliska, a to po ich predchádzajúcej telefonickej dohode. Počas verbálneho útoku I.. K. B., B..C.. okrem samotného neopodstatneného hlasitého slovného prejavu a kriku urážal I.. R. Č. výrokmi, že je „poplatná Žilinkovmu režimu“, že „osobný úrad vykonáva nadprácu“ a vyhrážal sa jej otázkou „Kto ste Vy?“ a podaním trestného oznámenia. Tento jeho prejav vyvolal znepokojenie u viacerých zamestnankýň osobného úradu, ktoré ho počuli napriek tomu, že mali zatvorené dvere svojich kancelárií, s výnimkou G.. N. A., ktorá vzhľadom na otvorené dvere svojej kancelárie značnú časť rozhovoru počula a X. W., ktorá sa v kritickom čase nachádzala v kancelárii G.. N. A..

13. Prejav I.. K. B., B..C.. bol taký agresívny, že zamestnankyňa osobného úradu X. J., počujúc ho napriek zatvoreným dverám svojej kancelárie, sa obávala o bezpečnosť I.. R. Č.. Rozhodnutie generálneho prokurátora o dočasnom pozastavení výkonu funkcie prokurátorovi I.. C. Š. zo dňa 05.08.2024, sp. zn. X/2 Spr 686/24/1000-4, ani spôsob jeho doručenia sa nijako netýkali I.. K. B., B..C.. Bez ohľadu na subjektívne pocity a názor I.. K. B., B..C.. o možnosti vydať rozhodnutie o pozastavení výkonu funkcie prokurátora generálnym prokurátorom z hľadiska, či uznesenie o vznesení obvinenia prokurátorovi je právoplatné a o spôsobe a čase doručenia takého rozhodnutia, spôsob komunikácie zvolený I.. K. B., B..C.. voči I.. R. Č., ktorá nemala nič spoločné s rozhodnutím generálneho prokurátora o dočasnom pozastavení výkonu funkcie prokurátorovi I.. C. Š. zo dňa 05.08.2024 sp. zn. Spr 686/24/1000-4 okrem jeho doručenia, ako žene, navyiac vedúcej prokurátorke, znižujúc tak jej vážnosť u podriadených zamestnancov, zásadne a neakceptovateľne prekročil rámec správania sa prokurátora určený § 26 ods. 1 písm. m), písm. n) zákona o prokurátoroch v spojení s bodmi 4.1, 5.1. 5.2 prvá veta

a 5.4 Etického kódexu. Jeho slovný prejav špecifikovaný v bode I. tohto návrhu nemožno posúdiť ako zachovávanie dôstojnosti pri výkone funkcie prokurátora ani ochranu vážnosti vykonávanej funkcie, ani ako vystupovanie pri výkone svojej funkcie, ako aj v súkromnom živote, zdvorilo, slušne a ohľaduplne k svojmu okoliu, ako slušné a korektné správanie sa ku kolegom zastávajúcim opačné názory, ako morálne a čestné správanie sa, ktoré by mohlo byť príkladom pre ostatných zamestnancov prokuratúry, ani ako pokojné a vecné argumentovanie.

14. Vzhľadom na povahu porušenej povinnosti I.. K. B., B..C., svojvoľný a neakceptovateľný spôsob jeho správania sa voči vedúcej prokurátorky I.. R. Č. na pracovisku, keď si musel byť vedomý neprípustnosti agresívneho, nedôstojného a arogantného trvajúceho útoku na ženu pred jej podriadenými, čím znevážil jej postavenie riaditeľky osobného úradu, mieru jeho zavinenia a opakovanie jeho protiprávných konaní v relatívne krátkom čase, ktoré sú uvedené v bodoch 78. a 79. tohto návrhu, je škodlivosť jeho konania podstatne zvýšená. Prokurátor musí byť emocionálne stabilný a pripravený riešiť spory konštruktívne. Má byť aj dostatočne sociálne skúsený, slušný, zdvorilý a kultivovaný. Útok I.. K. B., B..C.. na ženu a vedúcu prokurátorku tieto kritériá nespĺňa.

15. N. G. D. O. bol dňa 18.10.2024 doručený podnet I.. K. B. zo dňa 18.10.2024 na podanie návrhu na začatie disciplinárneho konania proti prokurátorovi I.. K. B., B..C., pretože vo funkcii špeciálneho prokurátora bývalého Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky rozhodol uznesením zo dňa 16.03.2024, sp. zn. VII/I Gv 113/22/1000-146, napriek tomu, že sa neoboznámil s utajenou prílohou vyšetrovacieho spisu Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, Prezídia Policajného zboru, národnej kriminálnej agentúry, Odboru Stred, Banská Bystrica, sp. zn. PPZ-74/NKA-ST4-2022, obsahujúcou relevantné dôkazy, ako predpokladu riadneho vysporiadania sa so sťažnostnými námietkami obvinených. Vyšetrovateľ Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, Prezídia Policajného zboru, bývalej národnej kriminálnej agentúry, odboru Stred, Banská Bystrica uznesením zo dňa 19.09.2023 sp. zn. PPZ-174/NKA-ST4-2022 podľa § 199 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku začal trestné stíhanie a súčasne podľa § 206 ods. 1 Trestného poriadku vzniesol obvinenie okrem iných: a) G.. Ľ. D. v bode I. za pokračovací obzvlášť závažný zločin porušovania povinnosti pri správe cudzieho majetku podľa § 237 ods. 1, ods. 3 písm. b), ods. 4 písm. a) trestného zákona spáchaný závažnejším spôsobom konania s poukazom na ustanovenie § 138 písm. b), písm. i) trestného zákona, b) W.. I. J. v bode I. za pokračovací obzvlášť závažný zločin porušovania povinnosti pri správe cudzieho majetku podľa § 237 ods. 1, ods. 3 písm. b), ods. 4 písm. a) trestného zákona spáchaný závažnejším spôsobom konania s poukazom na ustanovenie § 138 písm. b), písm. i) trestného zákona, c) W.. K. I. v bodoch I. a II. za pokračovací obzvlášť závažný zločin porušovania povinnosti pri správe cudzieho majetku podľa § 237 ods. 1, ods. 3 písm. b), ods. 4 písm. a) trestného zákona spáchaný závažnejším spôsobom konania s poukazom na ustanovenie § 138 písm. b), písm. i) trestného zákona a za pokračovací obzvlášť závažný zločin legalizácie príjmu z trestnej činnosti podľa § 233 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. c), ods. 4 písm. a) trestného zákona spáchaný závažnejším spôsobom konania s poukazom na ustanovenie § 138 písm. b), písm. i) trestného zákona, d) C.. P.M. D. v bode I. a II. za pokračovací obzvlášť závažný zločin porušovania povinnosti pri správe cudzieho majetku podľa § 237 ods. 1, ods. 3 písm. b), ods. 4 písm. a) trestného zákona spáchaný závažnejším spôsobom konania s poukazom na ustanovenie § 138 písm. b), písm. i) trestného zákona a za pokračovací obzvlášť závažný zločin legalizácie príjmu z trestnej činnosti podľa § 233 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. c), ods. 4 písm. a) trestného zákona spáchaný závažnejším spôsobom konania s poukazom na ustanovenie § 138 písm. b), písm. i) trestného zákona, e) obchodnej spoločnosti FORUM Technologies, a. s. v bode II. 1. za pokračovací obzvlášť závažný zločin legalizácie príjmu z trestnej činnosti podľa § 233 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. c), ods. 4 písm. a) trestného zákona spáchaný závažnejším spôsobom konania s poukazom na ustanovenie § 138 písm. b), písm. i) trestného zákona, f) obchodnej spoločnosti SOBA-agency, s. r. o. v bode II. 1. za pokračovací obzvlášť závažný zločin legalizácie príjmu z trestnej činnosti podľa § 233 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. c), ods. 4 písm. a) trestného zákona spáchaný závažnejším spôsobom konania s poukazom na ustanovenie § 138 písm. b), písm. i) trestného zákona.

16. Vyšetrovateľ PZ prípisom zo dňa 05.10.2023 sp. zn. PPZ-174/NKA-ST4-2022 doručil dňa 05.10.2023 bývalému Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky vyšetrovací spis Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, Prezídia Policajného zboru, bývalej národnej kriminálnej agentúry, odboru Stred, Banská Bystrica sp. zn. PPZ-174/NKA-ST4-2022 tvorený 10 zväzkami, 2 zväzkami finančného vyšetrovania a ďalšími písomnosťami. Vyšetrovateľ PZ prípisom zo dňa 26.01.2024 doručil dňa 29.01.2024 bývalému Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry

Slovenskej republiky zväzok č. 11 vyšetrovacieho spisu spolu so sťažnosťami proti uzneseniu o vznesení obvinenia podanými obvinenými G. L. D., W. I. J., W. K. I., C. P. D. a obvinenými právnickými osobami FORUM Technologies, a. s. a SOBA-agency, s. r. o. Vyšetrovateľ PZ prípisom zo dňa 21.02.2024 doručil dňa 21.02.2024 bývalému Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky zväzok č. 12 vyšetrovacieho spisu a ďalšie písomnosti. Vyšetrovateľ PZ prípisom zo dňa 21.02.2024, doručeným dňa 21.02.2024, doručil bývalému Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky utajenú prílohu vyšetrovacieho spisu Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, Prezídia Policajného zboru, národnej kriminálnej agentúry, Odboru Stred, Banská Bystrica, sp. zn. PPZ-174/NKA-ST4-2022, tvorenú piatimi zväzkami a 1696 stranami, ktorá bola na Úrade špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky zaevidovaná pod sp. zn. V GO-55/2024/1000 (ďalej len „Utajená príloha“).

17. Prokurátor vykonávajúci úkony dozoru v prípravnom konaní bývalého Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky I. M. I. dňa 18.09.2023 dal predchádzajúci súhlas (§ 190 ods. 1 Trestného poriadku) na vydanie Uznesenia o vznesení obvinenia, čo písomne osvedčil dňa 19.09.2023 na prípise vyšetrovateľa PZ zo dňa 18.09.2024, sp. zn. PPZ-174/NKA-ST4-2022, ktorý vyšetrovateľ PZ osobne prevzal toho istého dňa. I. K. B., B..C., vtom čase vo funkcii špeciálneho prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky, rozhodujúc ako nadriadený prokurátor v zmysle § 54 ods. 2 písm. b) zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre v znení účinnom k 16.03.2024, uznesením zo dňa 16.03.2024, sp. zn. VII/I Gv 113/22/1000-146, podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku zamietol ako nedôvodné sťažnosti obvinených G. L. D., W. I. J., W. K. I. D., C. P. D. a obvinených právnických osôb FORUM Technologies, a. s. a SOBA-agency, s. r. o., podané proti Uzneseniu o vznesení obvinenia, a to bez znalosti Utajenej prílohy.

18. Ustanovenia § 192 ods. 1 písm. a), písm. b) Trestného poriadku stanovujú revízny princíp, ktorý ukladá povinnosť orgánu rozhodujúcemu o sťažnosti preskúmať napadnuté výroky uznesenia, a to zo všetkých hľadísk bez ohľadu na to, či tieto hľadiská sú alebo nie sú v sťažnosti uvedené, ako aj správnosť postupu konania, ktoré napadnutým výrokom predchádzalo, a to opäť z hľadiska všetkých chýb, ktoré mohli spôsobiť nesprávnosť napadnutých výrokov uznesenia, a to bez ohľadu na skutočnosť, či boli vytykané sťažnosťou. Za ústavne konformné a zákonné je možné považovať len také rozhodnutie prokurátora, ktoré je založené na dôkazoch obsiahnutých, v tomto prípade vo vyšetrovacom spise, ktoré si konajúci prokurátor preštuduje. Až po preštudovaní si relevantných častí spisu - častí, ktoré súvisia s predmetom rozhodovania a častí, ktoré sa týkajú námietok obvinených, môže konajúci prokurátor svoje rozhodnutie relevantne odôvodniť. Iba v takomto prípade možno hovoriť o tom, že rozhodnutie je výsledkom starostlivého zhodnotenia relevantných dôkazov a faktov a nie je len doprovodom vopred prijatého a svojvoľného rozhodnutia. Spôsob manipulácie s utajovanými skutočnosťami na prokuratúre v čase skutku bol upravený zákonom č. 215/2004 Z. z. ochrane utajovaných skutočností a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom k 16.03.2024 a vyhláškou Národného bezpečnostného úradu č. 48/2019 Z. z., ktorou sa ustanovujú podrobnosti o administratívnej bezpečnosti utajovaných skutočností. V podmienkach prokuratúry bol spôsob manipulácie s utajovanými skutočnosťami v čase skutku upravený príkazom generálneho prokurátora por. č. 5/2020 z 22.07.2020 o zabezpečovaní ochrany utajovaných skutočností na prokuratúre, účinným od 05.08.2020, ktorý bol zrušený príkazom generálneho prokurátora por. č. 19/2024 z 19.03.2024 o zabezpečovaní ochrany utajovaných skutočností na prokuratúre, účinným od 20.03.2024.

19. Dozorový spis bývalého Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky sp. zn. VII/I Gv 113/22/1000 (od 20.03.2024 evidovaný na Generálnej prokuratúre Slovenskej republiky pod sp. zn. XXII Gv 38/24/1000), od nápadu veci dňa 18.08.2022 doposiaľ, má pridelený ako prokurátor I. M. I., najskôr ako prokurátor bývalého Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky a od dňa 20.03.2024 ako prokurátor oddelenia závažnej kriminality Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky. V zmysle čl. 18 ods. 8 príkazu por. č. 5/2020 iba I. M. I., ktorému bola pridelená vec bývalého Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky sp. zn. VII/I Gv 113/22/1000, bol podľa čl. 18 ods. 8 príkazu por. č. 5/2020 oprávnený oboznamovať sa s Utajenou prílohou bez toho, aby toto oboznámenie potvrdil priamo na utajovanom registratúrnom zázname alebo záznamom na kontrolnom liste. I. K. B., B..C., ktorému vec bývalého Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky sp. zn. VII/I Gv 113/22/1000 nebola pridelená, rozhodol uznesením zo dňa 16.03.2024 sp. zn. VII/I Gv 113/22/1000-146 bez toho, aby sa oboznámil s Utajenou prílohou.

20. Vedomosť I.. K. B.Š., B..C.. o existencii Utajenej prílohy bez akýchkoľvek pochybností vyplýva zo samotného Uznesenia o vznesení obvinenia, o ktorého zákonnosti I.. K. B., B..C.. rozhodol, kde na stranách č. 38 a 39 vyšetrovateľ PZ uviedol: „Súčasne došlo k podaniu žiadosti adresovanej MO SR týkajúcej sa poskytnutia informácií a zrušenia stupňa utajenia v žiadosti vymedzených listín, ktoré boli zaistené v dňoch 08.03.2023 až 10.03.2023 pri výkone prehliadky iných priestorov u obchodnej spoločnosti FÓRUM, v priestoroch administratívnej budovy zapísanej na LV č. XXXX, katastrálne územie D. C., obec J. - D. C., okres J. B., so súpisným číslom XXXX, zapísanom na pozemku parcelného čísla XXXX/X, L. Y. Q. XA, J. v užívaní obchodnej spoločnosti FORUM na základe vydaného príkazu k jeho vykonaniu prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry pod č.p. PPZ-NKAOS-2023/179-001-V zo dňa 07.03.2023, ako aj listín, ktoré boli zaistené dňa 08.03.2023 pri výkone prehliadky iných priestorov u osoby W.. K. I., nar. XX.XX.XXXX, trvalé bytom J. - L. C., G. E. XXXXX/X v priestoroch J&T BANKA, a.s., Dvořákovo nábřeží 8, Bratislava, IČO: 35 964 693 v bezpečnostnej schránke č. 34 ktorú užíva na základe vydaného príkazu k jeho vykonaniu prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry pod č.p. PPZ-NKA-OS-2023/164001-V zo dňa 01.03.2023, týkajúcej sa ich identifikácie a to spôsobom kto je pôvodcom a kto adresátom utajovanej skutočnosti, resp. kto by mal byť jej oprávneným držiteľom v tejto dobe a súčasne došlo k podaniu žiadosti o zrušenie stupňa utajenia týchto písomností pokiaľ majú tieto listiny pôvodcu u organizácie v pôsobnosti Ministerstva obrany SR“.

21. Odpoveď na predmetnú žiadosť doručенú od VS MO SR pod č. p.: VSF-USI-3417/2023-D69 obsahuje poukázanie na tie skutočnosti, že tieto utajované informácie sú obsahom informačných systémov a evidencií Vojenského spravodajstva podľa § 33 zákona č. 500/2022 Z. z. o Vojenskom spravodajstve, pričom Vojenské spravodajstvo je podľa § 33 ods. 6 cit. zákona povinné ukladať ich spôsobom, ktorý bráni prístupu k nim. Za takúto ochranu sa v pôsobnosti Vojenského spravodajstva považuje aj postup, ako to vyplýva zo zákona č. 215/2004 Z. z. VS MO vyjadrilo názor, že predmetné písomnosti sú utajovanou skutočnosťou stupňa dôverné a zároveň po preskúmaní písomností, VS MO SR ako pôvodca naďalej trvá na udržaní a potrebe utajovania predmetných písomností v danom stupni utajenia, nakoľko zákonný dôvod stále pretrváva, a teda nedošlo k takej podstatnej zmene, aby bolo možné v predmetnej veci stupeň znížiť alebo dokonca zrušiť, a to v súlade so zákonom č. 215/2004 Z. z. a s nariadením vlády Slovenskej republiky č. 216/2004 Z. z., ktorými sa ustanovujú oblasti utajovaných skutočností. Súčasne však umožnili nakladať s dotknutými dokumentami zabezpečenými vyššie popísaným spôsobom pre potreby trestného konania pri zachovaní ich utajeného charakteru. Predmetná písomnosť č. p.: VSF-US1-34-17/2023-D69 je naďalej vedená v utajovanom režime udelenom im ich pôvodcom, ktorým je VS MO SR. Súčasne došlo k podaniu žiadosti adresovanej MO SR týkajúcej sa poskytnutia informácií vo vzťahu k obchodnej spoločnosti FORUM, táto v období od roku 2012 do súčasnosti požívala akejkoľvek zákonnej ochrany, resp. poskytnutej akejkoľvek zákonnej výhody spočívajúcej v jej činnostiach vykonávaných v prospech akejkoľvek súčasti v pôsobnosti Ministerstva obrany Slovenskej republiky, na ktorú bola doručená odpoveď pod č. p.: VSF-US1-34-20/2023-D77, ktorá je naďalej vedená v utajovanom režime udelenom im ich pôvodcom, ktorým je VS MO SR.

22. Súčasne došlo k podaniu žiadosti adresovanej MO SR týkajúcej sa poskytnutia informácií vo vzťahu k obchodnej spoločnosti FORUM, táto v období od roku 2012 do súčasnosti požívala akejkoľvek zákonnej ochrany, resp. poskytnutej akejkoľvek zákonnej výhody spočívajúcej v jej činnostiach vykonávaných v prospech akejkoľvek súčasti v pôsobnosti Ministerstva obrany Slovenskej republiky, na ktorú bola doručená odpoveď pod č. p.: VSF-US1-34-20/2023-D77, ktorá je naďalej vedená v utajovanom režime udelenom im ich pôvodcom, ktorým je VS MO SR. MO SR bola adresová aj žiadosť zo dňa 17.05.2023 ktorá je obsiahnutá vo vyšetrovacom spise a na ktorú bola doručená odpoveď pod č. p.: VSF-US1-3424/2023-D44, pričom rovnako tak aj táto odpoveď je naďalej vedená v utajovanom režime udelenom im ich pôvodcom, ktorým je VS MO SR. Písomnosti utajovaného charakteru zabezpečené prostredníctvom žiadostí adresovaných MO SR, ktoré boli poskytnuté pre účely vedeného trestného konania a spoločne so sprístupnenými listinami týkajúcej sa odpovedi pod č. p.: VSF-US1-3417/2023-D69 sú samostatnou, utajovanou prílohou vyšetrovacieho spisu ČVS: PPZ-174/NKA-ST4-2022 vedenom v utajovanom režime dôverné.

23. Záver o nepreštudovaní si podstatnej časti vyšetrovacieho spisu - Utajenej prílohy I.. K. B., B..C.. vyplýva z administratívnej pomôcky kontrolného listu sp. zn. V GO-55/24/1000, osvedčujúceho skutočnosť, že I.. K. B., B..C., ako oprávnená osoba sa neoboznámil s Utajenou prílohou. Z ďalších administratívnych pomôcok tiež vyplýva, že sa oboznámil iba s utajovanou skutočnosťou evidovanou na

Generálnej prokuratúre Slovenskej republiky pod sp. zn. V GO-287/2023/1000, a to ešte dňa 24.04.2023 - išlo o list Ministerstva obrany Slovenskej republiky zo dňa 15.03.2023, na ktorý I.. K. B., B..C.. reagoval listom zo dňa 24.04.2023.

Povinnosťou prokurátora konajúceho ako nadriadený orgán podľa § 192n Trestného poriadku o sťažnosti obvineného, podanej proti uzneseniu o vznesení obvinenia vydanom podľa § 206 ods. 1 Trestného poriadku, je preskúmať správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia. Jeho úlohou teda je skontrolovať správnosť všetkých skutkových zistení, právnych úvah a záverov vyslovených vyšetrovateľom v uznesení o vznesení obvinenia, a to nielen, ale najmä z hľadiska sťažnostných námietok obvineného. Pri uznesení o vznesení obvinenia sa prieskumná povinnosť vždy vzťahuje na všetky dôkazy vykonané do vydania uznesenia o vznesení obvinenia, ďalej na v sťažnosti uvedené skutočnosti a dôkazy, ktoré neboli známe v prvostupňovom konaní (§ 189 ods. 2 Trestného poriadku) a relevantné sťažnostné námietky.

24. I.. K. B., B..C.. rozhodol o sťažnostiach obvinených G.. L. D., W.. I. J., W.. K. I. D., C.. P. D. a obvinených právnických osôb FORUM Technologies, a. s. a SOBA-agency, s. r. o., bez znalosti vecí, pretože sa neoboznámil s podstatnou časťou vyšetrovacieho spisu, ktorú predstavovala Utajená príloha, tvorená 5 zväzkami a 1.696 stranami, obsahujúca viaceré podstatné skutkové informácie o skutku kladenom za vinu obvineným uvedeným vyššie, najmä pokiaľ išlo o obchodné vzťahy a zmluvy medzi Vojenským spravodajstvom Ministerstva obrany Slovenskej republiky a obchodnou spoločnosťou FORUM Technologies, a. s., IČO: 35 758 333, Hlboká cesta 5, Bratislava, 811 05, ako aj výsluch svedka. Jeho postup teda priamo odporuje rozsahu prieskumnej povinnosti stanovenej § 192 ods. 1 písm. a), písm. b) Trestného poriadku a ustanoveniam § 26 ods. 1 písm. c), písm. e) zákona o prokurátoroch, v dôsledku čoho ním vydané uznesenie zo dňa 16.03.2024, sp. zn. VII/ I Gv 113/22/1000-146, bolo pre arbitrárnosť nezákonné. V tejto súvislosti je nevyhnutné zdôrazniť, že uznesením generálneho prokurátora zo dňa 22.08.2024 sp. zn. IV/3 Pz 47/24/1000-4, IV/3 Pz 48/24/1000-3, IV/3 PZ 49/24/1000-3, IV/3 Pz 50/24/1000-3, IV/3 Pz 52/24/1000-4, IV/3 PZ 58/24/1000-2 bolo podľa § 363 ods. 1 a nasl. Trestného poriadku zrušené I.. K. B., B..C.. vydané uznesenie zo dňa 16.03.2024, sp. zn. VIII/ I Gv 113/22/1000-146, nie pre rozdielny právny názor, ale výlučne len preto, že bolo arbitrárne, pretože bolo vydané bez znalosti vecí, konkrétne Utajenej prílohy a ďalších utajovaných skutočností.

25. Vzhľadom na povahu porušenej povinnosti I.. K. B., B..C., jeho svojvoľný procesný postup pri rozhodovaní o sťažnostiach obvinených, keď bez znalosti podstatnej časti vyšetrovacieho spisu tieto sťažnosti zamietol ako nedôvodné, čo celkom zjavne spôsobilo výrazné oddialenie zákonného rozhodnutia o sťažnostiach obvinených, jeho plnú vedomosť nevyhnutnosti poznania úplného spisového materiálu pred rozhodnutím, zvlášť ak ide o tak zásadné rozhodnutie v trestnom konaní, akým je rozhodnutie o sťažnosti obvinených proti uzneseniu o vznesení obvinenia, osobitne ak špeciálny prokurátor mal zákonné postavenie námestníka generálneho prokurátora, ako aj opakovanie jeho protiprávnych konaní v relatívne krátkom čase, ktoré sú uvedené v bodoch 78. a 79., je škodlivosť jeho konania podstatne zvýšená. Vydanie rozhodnutia bez znalosti vecí je absolútne neakceptovateľný spôsob uplatňovania zákonom zverenej právomoci akýmkoľvek štátnym orgánom, pretože také konanie priamo odporuje právu na súdnu a inú právnu ochranu garantovanú Článkom 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky.

26. Text prípisu zo dňa 27.06.2024 sp. zn. XXII Gv 62/24/1000-55, vyhotovený I.. K. B., B..C.. v znení, citujem: „Verím, že vzhľadom na verejné ocenenie Vašej záslužnej práce zo strany generálneho prokurátora, bude promptné vybavenie daného podania ďalším potvrdením výnimočných manažérskych zručností vedenia Generálnej prokuratúry SR pri personálnom posilnení referátu väznenstva.“, sa stal súčasťou dvoch spisov Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky, pričom nešlo o súkromnú, ale úradnú komunikáciu, ku ktorej malo prístup viacero osôb - prokurátor konajúci vo veci evidovanej na Generálnej prokuratúre Slovenskej republiky pod sp. zn. IV/2 Gn 159/24/1000, jeho nadriadení prokurátori a príslušní administratívni zamestnanci. Bez ohľadu na subjektívne pocity a názor I.. K. B., B..C.. na postup generálneho prokurátora Slovenskej republiky spočívajúci v zriadení novej organizačnej zložky Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky - referátu väznenstva a zaradení naň aj troch prokurátorov bývalého Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky, jeho text predstavuje neprijateľný spôsob úradnej komunikácie prokurátora. Ide o text sarkastickým

spôsobom znevažujúci osobu generálneho prokurátora pre uplatnenie jeho zákonného oprávnenia podľa § 10 ods. 2 zákona o prokuratúre vydávať príkazy, pokyny a iné služobné predpisy, ktoré sú záväzné pre všetkých prokurátorov, právnych čakatel'ov prokuratúry, asistentov prokurátorov a ostatných zamestnancov prokuratúry, okrem iného aj na úseku organizácie prokuratúry, v danom prípade zriadenia referátu väznenstva.

27. Po zrušení Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky, kedy takmer všetci na ňom činní prokurátori sa stali prokurátormi Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky, bolo možné zriadiť aj organizačnú zložku zabezpečujúcu dozor prokurátora nad dodržiavaním zákonnosti v miestach, kde sú držané osoby pozbavené osobnej slobody alebo osoby, ktorých osobná sloboda je obmedzená. Preto sarkastický a v úradnom styku nepatričný text I.. K. B., B..C.. nie je možné bez ďalšieho akceptovať, pretože predstavuje porušenie povinnosti prokurátora danej § 26 ods. 1 písm. m), písm. n) zákona o prokurátoroch a ustanoveniami bodov 4.1, 5.1, 5.2 prvá veta a 5.4 prvá veta Etického kódexu. Jeho písomný prejav uvedený v skutku v bode III. tohto návrhu rozhodne nemožno posúdiť ako dodržiavanie pravidiel prokurátorskej etiky pri výkone funkcie prokurátora, vystupovanie pri výkone svojej funkcie slušne, slušné správanie sa ku kolegom zastávajúcim opačné názory, používanie vecnej argumentácie pri riešení problémov bez kritizovania osoby kolegu, ktorý zastáva opačný názor a morálne a čestné správanie sa, ktoré by malo byť príkladom pre ostatných zamestnancov prokuratúry.

28. Z Preambuly Etického kódexu ďalej vyplýva, že prokurátor je povinný striktné konať v súlade s Etickým kódexom nielen pri výkone funkcie prokurátora, ale aj vo svojom súkromí a že prokurátor, uvedomujúc si význam funkcie prokurátora v spoločnosti, je povinný prispôbiť nielen svoje pracovné, ale aj súkromné aktivity tomu, aby sa nenarušila dôstojnosť funkcie prokurátora. Prokurátor vykonáva funkciu verejnú, koná vo verejnom záujme, ochraňuje ho a slúži mu. Prokurátor si tak musí byť vedomý toho, že jeho správanie môže byť podrobené bližšiemu záujmu spoločnosti, a to nielen počas plnenia jeho služobných povinností, ale aj pri výkone aktivít súkromného života. To, že prokurátor ako verejný činiteľ musí strpieť aj určitú mieru kritiky verejnosti je plne v súlade s judikatúrou Ústavného súdu Slovenskej republiky a Európskeho súdu pre ľudské práva. Tejto skutočnosti tak musí prispôbiť svoj profesionálny, ako aj súkromný život. Pravidlá, ktoré upravuje Etický kódex ako základné pravidlá etického správania, je každý prokurátor povinný dodržiavať tak pri výkone svojich služobných povinností, ako aj v súkromnom živote.

29. K zvyšovaniu dôveryhodnosti prokuratúry ako celku musí prispievať každý prokurátor prispôbením svojho správania. Je nevyhnutné, aby si prokurátor vždy dôsledne zväžil možný dopad svojho konania nielen na vnímanie jeho osoby, ale aj na vnímanie prokuratúry, ktorej je predstaviteľom. Prokurátor teda nesmie vykonávať žiadne aktivity, ktoré by mohli negatívnym spôsobom ovplyvniť dôveryhodnosť prokuratúry, dôstojnosť a vážnosť funkcie, ktorú vykonáva. S princípom dôveryhodnosti prokurátora úzko súvisia aj princípy zdvorilosti a slušnosti prokurátora, nakoľko tieto sa prelínajú a prispievajú tak spoločne k vytváraniu celkového obrazu prokuratúry v očiach verejnosti. Skutočnosť, že za prokurátora môže byť vymenovaná iba osoba, ktorej morálne vlastnosti dávajú záruku, že funkciu prokurátora bude riadne vykonávať, je nielen zákonným predpokladom, ale vzhľadom na význam funkcie prokurátora aj prirodzenou požiadavkou spoločnosti. Očakáva sa, že prokurátor sa bude tak pri výkone svojich služobných povinností, ako aj vo svojom súkromí, správať zdvorilo a slušne ku všetkým, s ktorými prichádza do styku. Rovnako tak je prirodzené, že prokurátor sa musí správať ohľaduplne k svojmu okoliu. Arogantné, vulgárne a agresívne správanie prokurátora je neprípustné, nakoľko je v rozpore s dôstojnosťou a vážnosťou funkcie, ktorú prokurátor vykonáva. Každý prokurátor by si mal uvedomiť, že dôvera verejnosti k prokuratúre ako orgánu verejnej moci je veľmi krehká. Každý prokurátor by mal preto konať tak, že túto dôveru neohrozí. Práve naopak. Svojimi činmi, svojím správaním, svojimi výstupmi, svojou slušnosťou a citom pre spravodlivosť by mal dôveru verejnosti v prokurátorský stav nepretržite posilňovať.

30. Verejnosť je dôvodne kritická k akýmkoľvek prejavom neadekvátneho správania sa predstaviteľov orgánov verejnej moci a tieto citlivo vníma. Verejnosť legitímne očakáva, že prokurátor bude zachovávať dôstojnosť pri výkone funkcie prokurátora, chrániť vážnosť vykonávanej funkcie a vystríhať sa všetkého, čo by mohlo spôsobiť ujmu na cti prokurátora. Prokurátor musí konať podľa etických zásad profesionálneho správania sa prokurátora. V prípade, že tak nekoná, oslabuje nielen vlastnú legitimitu, ale aj legitimitu prokuratúry. Etika je významným princípom nevyhnutným pre dôveryhodnosť prokuratúry. Je povinnosťou prokurátora prispievať k udržiavaniu integrity, nezávislosti a dôveryhodnosti

prokurátorského stavu. Mal by sa správať striedmo a obozretne, aby sa vyhol, čo i len náznak nevhodnosti vo svojom prejave, ktoré by tieto kvality prokuratúry spochybnili. I.. K. B., B..C.. počas relatívne krátkej doby troch rokov vo funkcii Š. prokurátora J. Ú. Š.G. G. N. G. D. O. a súčasne L.T. N. G. a od 20.03.2024 vo funkcii G. N. G. D.B. O., si zjavne neosvojil dodržiavanie zákonom určených postupov daných Trestným poriadkom (skutok v bode II.), ani povinností prokurátora, o čom svedčí nielen tento disciplinárny návrh, ale aj jeho predchádzajúce uznanie vinným z disciplinárneho previnenia Najvyšším správny súdom Slovenskej republiky rozhodnutím zo dňa 20.05.2022 č. k. 32D/20/2021-271.

31. Záverom navrhovateľ dodal, že o závažnom disciplinárnom previnení opísanom pod bodom I. návrhu sa dozvedel dňa 07.08.2024 na základe ústneho oznámenia I.. R. Č.. Subjektívna lehota v prípade skutku v bode II. návrhu sa odvíja odo dňa 22.08.2024, kedy I.. I. T., prvý námestník N. prokurátora, v zastúpení generálneho prokurátora, aproboval uznesenie z tohto dňa, sp. zn. IV/3 PZ 47/24/1000-4, IV/3 PZ 48/24/1000-3, IV/3 Pz 49/24/1000-3, 1V/3 Pz 50/24/1000-3, IV/3 "z 52/24/1000-4, IV/3 "z 58/24/1000-2. Subjektívna lehota v prípade skutku pod bodom III. návrhu sa odvíja odo dňa 02.07.2024, kedy I.. I. T., prvý námestník N. prokurátora, pokynom z tohto dňa, sp. zn. III. Spr 67/24/1000-7, postúpil vedúcemu oddelenia závažnej kriminality Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky I.. I. Y. prípis prokurátora I.. K. B., B..C.. zo dňa 27.06.2024 na vedomie a zváženie prijatia ďalších opatrení vedúceho prokurátora.

II. vyjadrenie disciplinárne obvineného

32. Podľa disciplinárne obvineného po nástupe novej vlády Slovenskej republiky v októbri 2023 sa začali stupňovať útoky na jeho osobu (ako aj na vybraných ďalších prokurátorov bývalého ÚŠP) zo strany predstaviteľov novej vládnej koalície, ktoré neskončili ani zrušením ÚŠP k 20.03.2024. Už viac ako rok je viacero bývalých prokurátorov ÚŠP predmetom rozsiahleho preverovania rôznymi orgánmi presadzovania práva, ktoré sa snaží potvrdiť naratív o manipulácii vyšetrovaní profilových káz, avšak po takmer roku a pol bez akéhokoľvek úspechu. Vrcholní predstavitelia vlády Slovenskej republiky tak následne začali verejne vyslovovať nespokojnosť s mojim ďalším pôsobením na GP SR. Dňa 18.10.2024 je doručený generálnemu prokurátorovi podnet na podanie návrhu na jeho disciplinárne konanie (pre skutok pod bodom II. návrhu) advokátom I.. K. B. (trestne stíhaným v pôsobnosti bývalého ÚŠP), ktorý je poradcom predsedu vlády Slovenskej republiky.

33. Z 28 prokurátorov bývalého ÚŠP bolo po jeho zrušení zaradených 10 prokurátorov na netrestné úseky GP SR (netrestný odbor, medzinárodný odbor, legislatívny odbor, referát väznenstva). Z týchto desiatich prokurátorov bolo deväť sústavne napádaných politickou mocou a oligarchami za kauzy, ktoré dozorovali v prípravnom konaní a zastupovali v súdnom konaní (išlo okrem jeho osoby o I.. C. Y., C.. K. C.S., I.. B. C., I.. M. O., G., I.. C. Š., I.. O. Y., G., I.. G. T. S. I.. C. W.). Po jeho zaradení na odbor legislatívy, stratégie a ústavného práva GP SR žiadal po odchode svojich kolegov z trestného odboru a z medzinárodného odboru celkovo štyrikrát o preradenie na trestný odbor (trikrát) a na medzinárodný odbor (jedenkrát). Napriek existencii voľných miest na týchto útvaroch, ktoré boli doplnené prokurátormi podriadených prokuratúr, mu všetky žiadosti boli zamietnuté s frázovitým odôvodnením, že jeho zaradenie na legislatívny odbor je naďalej potrebné pre riadne plnenie úloh tohto odboru, pričom mu boli ďalej pridelené aj rozsiahle trestné veci po jeho bývalých kolegoch, na základe rozhodnutia prvého námestníka generálneho prokurátora. V súčasnosti má v registri Gv pridelených sedemnást' (17) pomerne rozsiahlych trestných vecí, vrátane skupinových vecí zločineckých skupín, drogovej trestnej činnosti, ekonomickej trestnej činnosti, úkladných vražd alebo korupcie. Podľa ostatného záznamu z porady jednej z krajských prokuratúr (Krajskej prokuratúry Trenčín) má prokurátor na prvostupňovom oddelení krajskej prokuratúry pridelených v registri Kv deväť až trinásť vecí, a to vrátane vecí v pôsobnosti bývalého ÚŠP, ako aj vecí, kde je trestné stíhanie vedené „len“ vo veci, teda pred vznesením obvinenia.

34. Preukázanie motivačného predpoľa pomsty nemôže byť ustálené na základe jeho subjektívneho presvedčenia, preto uvádzal konkrétne objektívne okolnosti, ktoré motív osobnej animozity a pomsty pri podaní tohto disciplinárneho návrhu preukazujú. Ide o nasledovné objektívne okolnosti (1) posudzovanie skutkov pod bodmi I. a III. návrhu ako disciplinárnych previnení s odstupom niekoľkých mesiacov, (2) zaujatosť generálneho prokurátora vo vzťahu ku skutkom pod bodmi II. a III. návrhu, (3) neoslovenie Etickej komisie prokuratúry vo vzťahu ku skutkom pod bodmi I. a III. návrhu, (4) nepodanie návrhu na začatie disciplinárneho konania proti iným prokurátorom, ktorí rozhodovali v rovnakej trestnej veci

(označenej v skutku pod bodom II.), pričom ich podpis absentuje na kontrolnom liste utajovanej prílohy vyšetrovacieho spisu v čase rozhodovania o opravnom prostriedku a (5) navrhovaný druh trestu.

35. Skutok pod bodom I. sa mal stať dňa 07.08.2024. Z podaného návrhu vyplýva, že I.. R. Č. o verbálnom spore s jeho osobou informovala ešte v ten istý deň aj námestníka N. prokurátora C.. I. D., ako aj generálneho prokurátora (bod 81 návrhu). Domnieval sa, že tomu bolo z dôvodu, že pri konci verbálneho sporu I.. R. Č. oznámil, že si o priebehu ich sporu urobí úradný záznam, keďže považuje za presahujúce akékoľvek medze prokurátorskej etiky obviniť bez akýchkoľvek dôkazov iného kolegu (alebo kolegov) z protiprávneho konania. Dva a pol mesiaca sa v danej veci nič nedialo, až dňa 21.10.2024 spisujú I.. R. Č. a jej podriadená štátna zamestnankyňa G.. N. A. na požiadanie N. prokurátora doplnenie svojich pôvodných úradných záznamov, keďže pôvodné úradné záznamy zjavne neboli dostatočné na účely iniciovania disciplinárneho konania. Námestník N. prokurátora C.. I. D. nikdy nebol zvlášť rezervovaný podávať rôzne podnety na jeho osobu Etickej komisii prokuratúry (dokonca aj formou hromadného mailu všetkým prokurátorom v Slovenskej republike) alebo prokurátorskej rade GP SR, a to bezprostredne (v priebehu niekoľkých dní) potom, ako sa dozvedel o domnelom porušení pravidiel prokurátorskej etiky.

36. Skutok pod bodom III. návrhu sa mal stať dňa 27.06.2024, pričom v tomto poukazoval na listiny z Etickej komisie prokuratúry, na ktorú sa v danej veci dňa 11.07.2024 obrátil so žiadosťou o zaujatie stanoviska I.. I.L. Y., poverený vedúci oddelenia závažnej kriminality GP SR, a to na pokyn prvého námestníka generálneho prokurátora. Po odpovedi Etickej komisie prokuratúry zo dňa 19.07.2024 sa na ňu neobrátil aktívne legitimovaný subjekt na podanie disciplinárneho návrhu, ale spis bol založený „ad acta“. Vedením GP SR bol spis opätovne vyžiadaný až dňa 04.11.2024, teda rovnako len niekoľko dní po doručení podnetu na moje disciplinárne stíhanie zo strany poradcu predsedu vlády Slovenskej republiky. Je teda zrejmé, že preverovanie skutkov pod bodom I. a III. návrhu, o ktorých sa mesiace nekonalo a boli odložené „ad acta“, z pohľadu jeho disciplinárnej zodpovednosti začalo bezprostredne po podaní návrhu I.. K. B. dňa 18.10.2024. V tomto okamihu začala „fishing expedition“ (tzv. lovenie dôkazov), teda snaha nájsť akúkoľvek vec použiteľnú v disciplinárnom konaní. Neexistuje totiž žiadne iné logické a zrozumiteľné vysvetlenie pre niekoľkomesačné nekonanie vo vzťahu ku skutkom pod bodmi I. a III. návrhu.

37. Skutok pod bodom II. sa týka trestnej veci obvineného G.. L. D. S. D., vedenej na ÚŠP pod sp. zn. VIII/Gv 1 13/22/1000 („vec Vírus“), v ktorej trestnej veci bol trestne stíhaný aj C.. C. N., a to pre obzvlášť závažný zločin legalizácie výnosu z trestnej činnosti podľa § 233 trestného zákona. Z viacerých medializovaných vyjadrení generálneho prokurátora Dr. h. c. JUDr. Maroša Žilinku pritom vyplýva, že C.. C. N. je jedným z jeho najbližších priateľov a z následne zverejnených informácií dokonca vyplýva aj skutočnosť, že C.. C. N. kontaktoval politikov v čase voľby generálneho prokurátora so žiadosťou o jeho podporu (v tejto súvislosti uvádzam, že zrejme z dôvodu administratívnej chyby v prílohe návrhu, teda v uznesení o vznesení obvinenia v trestnej veci Vírus zo dňa 19.09.2023, ČVS: PPZ-174/NKA-ST4-2022, je kopírovaná len každá druhá strana uznesenia, takže meno C.. C. N. sa v zozname obvinených nenachádza). K trestnej veci Vírus, vrátane účelovosti, arbitrárnosti a pravdepodobnému antedatovaniu uznesenia generálneho prokurátora podľa § 363 a nasl. Trestného poriadku sa vyjadrím v časti venovanej skutku pod bodom II. návrhu.

38. Odvolal sa na ust. § 217b ods. 1 a ods. 2 zákona o prokurátoroch s tým, že pokiaľ sa oprávnený navrhovateľ v disciplinárnom konaní domnieva, že akékoľvek disciplinárne previnenie spočíva v porušení pravidiel prokurátorskej etiky, je povinný sa obrátiť na etickú komisiu. Etická komisia má v takom prípade stanovenú pomerne krátku lehotu, aby stanovisko vydala. Táto krátka lehota je stanovená práve z dôvodu, že ide o obligatórny postup, a teda je dôležité, aby oprávnený navrhovateľ disponoval stanoviskom etickej komisie včas. Uvedená okolnosť celkom jednoznačne dokresľuje motivačné predpolie navrhovateľa. Je to zrejmé o to viac, že vo vzťahu ku skutku pod bodom III. návrhu sa poverený vedúci oddelenia závažnej kriminality GP SR na etickú komisiu obrátil, avšak etická komisia vecne reagovala, že potrebuje podnet osoby oprávnenej podať disciplinárny návrh. Tento však už nikdy neprišiel. Po následnom odložení spisu ad acta sa tento spis reinkaroval v rámci aktivity, ktorú asi nie je možné charakterizovať inak, ako „konečne už dajte dokopy všetko, čo môžeme mať na B.“

39. V trestnej veci Vírus bolo sťažnostné konanie rozdelené, z dôvodu rozsiahlosti veci a komplexnosti sťažnostných námietok, do dvoch rozhodnutí, ktorými bolo rozhodované o dvoch skupinách obvinených.

Jeho uznesením zo dňa 16.03.2024 postupom podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku boli zamietnuté sťažnosti obvinených G.. L. D., W.. I. J., W.. K. I., D., C.. P. D., spoločnosti FORUM Technologies, a.s. a spoločnosti SOBA-agency, s.r.o.. V rovnakej trestnej veci rozhodol uznesením zo dňa 03.07.2024 (teda po zrušení ÚŠP), sp. zn. Gv 38/24/1000, v zastúpení generálneho prokurátora poverený vedúci oddelenia závažnej kriminality GP SR I.. I. Y., B..C.. postupom podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku o zamietnutí sťažností druhej skupine obvinených Š. D., C.. C. N., S. V., W.. O. J., W.. C. T., W. S., J.. I. T., M. T.Á. S. W.. R. G. (dané uznesenie je citované na s. 142 zverejneného uznesenia GP SR o zastavení trestného stíhania zo dňa 28.11.2024, č. k. XXII Gv 38/24/1000-89). Ako vyplýva z prílohy disciplinárneho návrhu, v kontrolnom liste č. VGO 55/2024/1000 sa nachádza informácia o oboznámení sa s utajovanou prílohou spisu zo strany I.. I. Y., B..C.. až dňa 20.09.2024, teda niekoľko mesiacov po rozhodnutí o sťažnosti zo dňa 03.07.2024. Z uvedených dôvodov dňa 16.01.2025 podal generálnemu prokurátorovi podnet na disciplinárne stíhanie I.. I.Á. Y., B..C., keďže ide o tú istú trestnú vec, ten istý spis a identickú procesnú situáciu. Keďže predpokladal, že návrh na začatie disciplinárneho konania, vrátane jeho príloh, je generálnemu prokurátorovi známy, selektívnosť pri snahe vyvodzovať disciplinárnu zodpovednosť vo vzťahu k jednej a tej istej veci nie je možné odôvodniť žiadnou legitímnou úvahou.

40. Motivačné predpolie pomsty a nenávisti potvrdzuje aj návrh na uloženie disciplinárneho opatrenia - preloženie na prokuratúru nižšieho stupňa. V tomto smere disciplinárne obvinený poukázal na účely jednoduchého porovnania na nedávny návrh na začatie disciplinárneho konania podaný krajským prokurátorom E. Ž. proti prokurátorky I.. B. G. v trestnej veci vedenej na Krajskej prokuratúre Ž. pod sp. zn. 20 Kv 98/24/5500 pre zločin založenia, podpory a propagácie hnutia smerujúceho k potlačeniu základných práv a slobôd podľa § 241 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) trestného zákona (kauza ALLATRA), ktorým je navrhované uloženie disciplinárneho opatrenia - zníženie základného platu o 15% na 3 mesiace. Táto kauza pritom spôsobila zásadné zníženie dôveryhodnosti slovenskej prokuratúry nielen na Slovensku, ale aj v zahraničí, keďže bolo vedené trestné stíhanie na zjavne absurdnom a vymyslenom základe, pričom spôsob vykonávania úkonov v Českej republike vyvolal medzinárodný škandál. Proti dozorovému prokurátorovi, ktorý vydal uznesenie o začatí trestného stíhania a vykonával ďalšie nadväzujúce úkony, ani voči krajskému prokurátorovi E. Ž., ktorý rovnako vo veci vykonával procesné úkony, žiadna disciplinárna zodpovednosť vyvolaná nebola.

41. Ďalej poukázal na doslovný obsah svojho úradného záznamu spísaný bezprostredne po danom stretnutí s I.. R. Č., ktorý som zaslal dňa 07.08.2024 o 10:02 h členke Etickej komisii prokuratúry za N. D.: „Dňa 07.08.2024 som v ranných hodinách stretol pri kuchynke v trakte osobného úradu N. D., kde sa nachádza aj moja kancelária, riaditeľku osobného úradu N. D. I.. R. Č.. Riaditeľku osobného úradu I.. R. Č. som pozdravil a povedal som jej, že som sklamaný zo spôsobu doručovaniu rozhodnutia o dočasnom pozastavení výkonu funkcie prokurátorovi I.. C. Š.. Danú vec sme chvíľu rozoberali, ale diskusia bola vedená vo vecnej rovine. Následne mi I.. R. Č. povedala, že mala strhnúť menovku na dverách a: „to ste urobili Vy alebo Vaši ľudia“. O strhnutí menovky I.. R. Č. nemal žiadnu vedomosť a považoval obvinenie iného kolegu bez akýchkoľvek dôkazov z protiprávneho konania za vec prekračujúcu medze prokurátorskej etiky (čl. 5.2 Etického kódexu prokurátora). I.. R. Č. preto zvýšeným hlasom upozornil, že to bolo poslednýkrát, kedy ho bez akýchkoľvek dôkazov obvinila z konania, ktorého sa nedopustil. Jej reakciou bolo tvrdenie, že ide iba o jej „názor“ a práve on obviňuje iných bez dôkazov. Keď sa jej opýtal, koho bez dôkazov obvinil, tak nevedela odpovedať, len opakovala, že ide o jej názor. Rovnako jej povedal, že „či si je vedomá, že ma obviňuje z krádeže“, tak povedala, že to nie je krádež, ale len „vyslovenie názoru“ (zrejme na výkon jej funkcie). Keď sa jej opýtal, či sa menovka našla, tak uviedla, že nenašla, takže jej povedal, že „v takom prípade išlo z hľadiska právneho o prisvojenie cudzej veci“. O skutočnosti, že si o danej veci urobí úradný záznam pri konci nášho stretnutia informoval I.. R. Č., ktorá reagovala, že teda aj ona si urobí úradný záznam. Tento štýl komunikácie považoval za rozporný s etickými princípmi, ktorý nezodpovedá úrovni vrcholného orgánu verejnej obžaloby, ale skôr úrovni predškolského zariadenia.

42. O priebehu tohto incidentu ešte v daný deň v ranných hodinách informoval viacerých kolegov X. J. Ú. (a zároveň im poslal scan úradného záznamu), keďže I.. R. Č. formulovala obvinenie proti jeho osobe alebo „mojim ľuďom“, čím nepochybne z kontextu tohto slovného spojenia vyplývalo, že ide o J. prokurátorov Ú.. Zároveň bezprostredne po ich rozhovore, pri ktorom po absurdnom obvinení I.. R. Č. (ako uvádzam v úradnom zázname) zvýšil hlas, navštívil v priestoroch N. D. L. Š. A. členku etickej komisii X. N. D. I.. E. T., ktorú podrobne o incidente informoval. Bol presvedčený, že pokiaľ by pri

konci slovnej výmeny neinformoval I.. R. Č., že si o jej neetickom správaní (spočívajúcom v absurdnom obvinení jeho a „jeho ľudí“) spíše úradný záznam, tak by neboli spisované ani úradné záznamy jej a jej podriadených zamestnankýň. Spísanie týchto úradných záznamov vnímal ako prostriedok možnej obrany do budúcnosti, ak by trval na prerokovaní daného incidentu. O uvedenom svedčí aj tá skutočnosť, že s danými záznamami sa nič nedialo až do 21.10.2024. Záznamy jednotlivých podriadených štátnych zamestnankýň majú pritom podobnú štylistiku a obdobné výrazové prostriedky. Na spísanie úradných záznamov boli vyzvané výlučne podriadené štátne zamestnankyne I.. R. Č., pričom osoby, ktorých kancelárie sa nachádzajú ešte bližšie miesta rozhovoru, na spísanie úradného záznamu oslovené neboli. Tieto osoby navrhol na ústnom pojednávaní vypočuť.

43. Vo svojej kariére pôsobil vo viacerých riadiacich pozíciách. Nikdy však nemal vo zvyku zvyšovať hlas, a to ani na svojich podriadených, čo môžu potvrdiť rádovo stovky osôb, s ktorými dlhodobo spolupracoval (vrátane generálneho prokurátora a prvého námestníka generálneho prokurátora). Počas štyroch rokov pôsobenia na prokuratúre pred verbálnym sporom s I.. R. Č. viedol rozhovor zvýšeným hlasom len raz, a to s námestníkom N. prokurátora C.. I. D.. Tentokrát však hlas zvýšil, avšak až po absurdnom obvinení (bez akýchkoľvek dôkazov), že on alebo „jeho“ ľudia konali protiprávne alebo minimálne neeticky. Toto absurdné obvinenie potvrdzuje (aj keď asi skôr nechtiac) aj samotný úradný záznam I.. R. Č. zo dňa 07.08.2024, kde uvádza, že potom ako mu uviedla, že „niekto“ jej pred kanceláriou vytiahol menovku, tak „[B.] hneď zareagoval, vedel presne o čom hovorím.“ Tento text v úradnom zázname tak potvrdzuje nezmyselné a neetické obvinenie I.. R. Č., ktoré považoval za hranicou akceptovateľnosti. I.. R. Č. sa mu za svoje absurdné a neodôvodnené obvinenie nikdy neospravedlnila, čo však ani neočakáva.

44. Vo vzťahu ku skutku, ktorý sa týka údajného nenahliadnutia do utajovanej prílohy vyšetrovacieho spisu pri rozhodovaní obvinených vo veci Vírus na úvod uviedol, že ide o jednu z najväčších káuz predraženého nákupu tovaru a služieb a následnej legalizácie výnosov z trestnej činnosti (prania špinavých peňazí). Modus operandi danej trestnej veci spočíval v určení formálnej spoločnosti (FORUM Technologies, a.s.), prostredníctvom ktorej Ministerstvo obrany Slovenskej republiky nakúpilo spravodajský softvér pre Vojenské spravodajstvo od dodávateľa zo Spolkovej republiky Nemecko, pričom tento tovar nadobudla spoločnosť FORUM Technologies, a.s. za celkovú cenu 116.479.134,19 € a následne bez akejkoľvek pridanej hodnoty previedla na Ministerstvo obrany Slovenskej republiky za cenu 190.725.697,18 €. Spoločnosť FORUM Technologies, a.s. pritom zabezpečovala len formálny fakturačný servis, avšak nikdy nedisponovala vlastnými personálnymi možnosťami umožňujúcimi aktívne riadenie procesov týkajúcich sa samotných predmetov plnení, ktoré vykonávali výlučne príslušníci a zamestnanci Vojenského spravodajstva, nikdy nedisponovala predmetom plnenia, nikdy k predmetu plnenia nenadobudla vlastnícke právo a nemala predmet plnenia ani vo faktickej držbe, nevykonávala vo vzťahu k predmetu plnenia žiadne obchodné činnosti, ani žiaden servis. Spoločnosť FORUM Technologies, a.s. sa rovnako nepodieľala na výbere predmetu plnenia, na rokovaníach o podmienkach jeho nadobudnutia a dodania, ani na jeho samotnom dodaní. Táto spoločnosť len prijala zo štátneho rozpočtu peniaze na nákup spravodajskej techniky a 74.246.562 € z nich si ponechala. Inými slovami, a viac ľudovo, povedané - spoločnosť FORUM Technologies, a.s. bola v postavení „prietokového ohrievača“, cez ktorý pretiekol obvineným osobám „vývar“ vo výške viac ako 74 miliónov € bez dodania akejkoľvek pridanej hodnoty, ktorý bol následne cez spleť rôznych finančných operácií prepraty do dispozície jednotlivých obvinených (vrátane C.. C. N.).

45. O danej trestnej veci bol pravidelne informovaný zo strany dozorového prokurátora I.. M. I., s ktorého súhlasom bolo vydané uznesenie o vznesení obvinenia zo dňa 19.09.2023. Rovnako som danú vec opakovane konzultoval s riaditeľom odboru ekonomickej kriminality Ú. I.. M. O., G., pod ktorého odbor daná trestná vec patrila. Zároveň som rozhodoval o viacerých sťažnostiach proti uzneseniam prokurátora ÚŠP, ktorým nebolo vyhovené žiadosťiam o zrušenie alebo obmedzenie zaistenia majetku, ktorý bol zaistený (aj) postupom podľa § 95 ods. 1 Trestného poriadku. So spisovým materiálom teda bol podrobne a opakovane oboznámený. Za týmto účelom navrhoval zabezpečiť obsah celého dozorového spisu v danej trestnej veci. Z návrhu totiž vôbec nie je jasné s akými listinami z utajovanej prílohy vyšetrovacieho spisu (podľa navrhovateľa) nebol oboznámený, ktoré boli zároveň relevantné pre rozhodnutie o sťažnostiach obvinených. Operatívne nahliadnutie do utajovanej prílohy vyšetrovacieho spisu sa nezvyklo vždy na ÚŠP vyznačovať v kontrolnom liste, čo by asi v prípade potreby vedeli potvrdiť takmer všetci prokurátori bývalého ÚŠP.

46. Minimálne jedno z jeho rozhodnutí v trestnej veci Vírus, ktorým dňa 29.01.2024 zamietol sťažnosť proti nezrušeniu príkazu na zaistenie peňažných prostriedkov bolo preskúmané v konaní o ústavnej sťažnosti, ktorú Ústavný súd Slovenskej republiky uznesením, sp. zn. I. ÚS 352/2024, dňa 18.06.2024 odmietol. V jeho rozhodnutí zo dňa 16.03.2024, ktorým postupom podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku zamietol sťažnosti prvej skupiny obvinených (obvinený G.. L. D. a spol.), sa vysporiadal podrobným a pomerne vyčerpávajúcim spôsobom so všetkými uplatnenými skutkovými a právnymi sťažnostnými argumentmi obvinených. Ako vyplýva z jeho rozhodnutia zo dňa 16.03.2024, ktoré obsahuje aj sumarizáciu sťažnostných námietok obvinených, podstatné sťažnostné námietky sa týkali argumentácie o výške škody, povinnosti spravovať cudzí majetok, teda ne/naplnenia zákonných znakov obzvlášť závažného zločinu porušovania povinností pri správe cudzieho majetku podľa § 237 trestného zákona, zákonných znakov organizovanej skupiny, procesných aspektov vykonaných invazívnych úkonov (prehliadky iných priestorov, zaisťovania listín obsahujúcich utajované skutočnosti) a vykonania výsluchov v rozpore s právnou úpravou európskeho vyšetrovacieho príkazu. Na každú podstatnú sťažnostnú námietku dostala obhajoba obvinených jednoznačnú odpoveď. Jeho rozhodnutie tak z povahy veci nie je možné hodnotiť ako arbitrárne.

47. Podľa stabilizovanej judikatúry ústavného súdu k arbitrárnosti súdnych rozhodnutí (vo vzťahu k odôvodňovaniu súdnych rozhodnutí) ústavný súd opakovane uviedol, že do obsahu základného práva na súdnu a inú právnú ochranu podľa Čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky patrí také odôvodnenie rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom tejto ochrany (III. ÚS 57/018). Za svojvoľné rozhodnutie treba považovať aj prípady, ak súd (a v tomto analogicky aj orgány činné v trestnom konaní) svoje rozhodnutie nezodôvodnil vôbec, alebo tak urobil celkom nedostatočne, prípadne ak ho založil na dôvodoch, ktoré v okolnostiach konkrétnej veci nemajú zjavne žiadnu relevanciu. Stablná rozhodovacia činnosť ústavného súdu (II. ÚS 49/94, II. ÚS 3/97, I. ÚS 204/2010) rešpektuje názor, podľa ktorého nemožno právo na súdnu a inú právnú ochranu stotožňovať s procesným úspechom vo veci, z čoho vyplýva, že všeobecný súd nemusí rozhodovať v súlade so skutkovým a právnym názorom účastníkov konania vrátane ich dôvodov a námietok. V zmysle svojej judikatúry považuje ústavný súd za protiústavné a arbitrárne tie rozhodnutia, ktorých odôvodnenie je úplne odchylné od veci samej alebo aj extrémne nelogické so zreteľom na preukázané skutkové a právne skutočnosti. Z rozhodnutia ústavného súdu č. k. I. ÚS 171/2021-72 zo dňa 12.01.2022 vyplýva, že arbitrárnosť a zjavná neodôvodnenosť rozhodnutí všeobecných súdov je najčastejšie daná rozporom súvislosti ich právnych argumentov a skutkových okolností prerokovaných prípadov s pravidlami formálnej logiky alebo absenciou jasných a zrozumiteľných odpovedí na všetky právne a skutkovo relevantné otázky (rovnako IV. ÚS 115/03, III. ÚS 209/04).

48. Aplikujúc tieto ústavnoprávne východiská na vydané uznesenie o zamietnutí sťažností obvinených zo dňa 16.03.2024 konštatoval, že v danom uznesení dostali obvinení jasnú a zrozumiteľnú odpoveď na všetky právne a skutkovo relevantné otázky. Ani uznesenie generálneho prokurátora podľa § 363 a nasl. Trestného poriadku, ani disciplinárny návrh, ani podnet obhajcu I.. K. B., neuvádza žiadnu relevantnú právnú ani skutkovú otázku, s ktorou by som sa jasným a zrozumiteľným spôsobom nevysporiadal. Je tomu tak preto, že žiadna taká otázka neexistuje. Zároveň to jednoznačne potvrdzuje, že k žiadnemu materiálnemu následku na právach obvinených osôb neprišlo a prísť ani nemohlo. Viazat' podanie disciplinárneho návrhu na absenciu podpisu na kontrolnom liste utajovanej prílohy, bez vplyvu na materiálne práva obvinených, je len ďalším kameňom do mozaiky preukazujúcej motivačné predpolie podania tohto návrhu.

49. Práve uznesenie generálneho prokurátora podľa § 363 a nasl. Trestného poriadku zo dňa 22.08.2024 (č. k. IV/3 Pz 47/24/1000-4, IV/3 Pz 48/24/1000-3, IV/3 PZ 49/24/1000-3, IV/13 50/24/1000-3, IV/3 Pz 52/24/1000-4, IV/3 PZ 58/24/1000) vykazuje mnohé znaky arbitrárnosti a z objektívnych okolností je možné sa domnievať, že bolo vydané s cieľom v následnom kroku zastaviť trestné stíhanie všetkých obvinených. Dané rozhodnutie bolo zrejme antedatované, keďže bolo vydané dňa 22.08.2024, pričom osoba, ktorá vypracovala náčrt uznesenia (I.. W. K.) nahliadla do utajovanej prílohy vyšetrovacieho spisu až dňa 30.08.2024. S tým zrejme súvisí ďalšia skutočnosť, ktorá je zrejme z odôvodnenia tohto uznesenia, teda absencia akejkoľvek zmienky, že by v utajovanej prílohe vyšetrovacieho spisu boli akékoľvek dôkazy, ktoré by boli spôsobilé zmeniť rozhodnutie o zamietnutí sťažností obvinených. Z uvedeného je zrejme, že osoba, ktorá pripravovala náčrt uznesenia podľa § 363 a nasl. Trestného poriadku (ani osoba, ktorá uznesenie v zastúpení generálneho prokurátora podpisovala) buď nebola

oboznámená v danom čase s utajovanou prílohou vyšetrovacieho spisu vo veci Vírus alebo bolo uznesenie podľa § 363 a nasl. Trestného poriadku antedatované.

50. Návrh na postup podľa § 363 a nasl. Trestného poriadku bol podaný prvou skupinou obvinených dňa 23.05.2024 a ďalšími obvinenými dňa 05.06.2024 a dňa 01.06.2024. Je preto takmer nepochopiteľné, z akého dôvodu bolo uznesenie generálneho prokurátora podľa § 363 a nasl. Trestného poriadku vydané takmer až na konci šesťmesačnej lehoty, keďže z vecnej roviny nebolo jeho uznesenie vôbec preskúmané. Za tým účelom bude nevyhnutné vypočuť osobu, ktorá vypracovala náčrt uznesenia podľa § 363 a nasl. Trestného poriadku. Vo viacerých predchádzajúcich uzneseniach generálneho prokurátora podľa § 363 a nasl. Trestného poriadku neboli osoby, ktoré spracovali náčrty uznesení a ktoré uznesenie následne podpísali, vôbec oboznámené so žiadnou časťou vyšetrovacieho spisu. Každý rok sú postupom podľa § 363 a nasl. zrušované viaceré uznesenia prokurátora pre zjavnú arbitrárnosť (najmä pre nedostatočné odôvodnenie, ktoré neobsahuje odpoveď na žiadnu relevantnú sťažnostnú námietku), avšak nemá vedomosť, že by v akomkoľvek takomto prípade bola snaha vyvodzovať disciplinárnu zodpovednosť.

51. Náčrty rozhodnutí (resp. upovedomení podľa § 365 ods. 1 Trestného poriadku) v konaní podľa § 363 a nasl. Trestného poriadku sú pre generálneho prokurátora (alebo ním povereného námestníka) pripravované prokurátormi trestného odboru GP SR. V zásade je teda zaužívanou praxou, že generálny prokurátor (alebo ním poverený námestník) spis neštuduje a v zásade ho nemá ani k dispozícii. Táto prax našla svoj odraz aj v trestnej veci Vírus. Vyššie citované uznesenie povereného vedúceho oddelenia závažnej kriminality GP SR o zastavení trestného stíhania zo dňa 28.11.2024 v rámci chronológie kauzy uvádza, že v konaní podľa § 363 a nasl. Trestného poriadku: „Preskúmaním na vec sa vzťahujúceho vyšetrovacieho spisu vrátane jeho utajovanej prílohy námestník generálneho prokurátora SR zistil, že špeciálny prokurátor rozhodujúci o sťažnostiach obvinených, sa s utajovanou prílohou vyšetrovacieho spisu do dňa rozhodovania o sťažnosti neoboznámil.” (s. 141 odôvodnenia uznesenia). Z kontrolného listu č. VGO 55/2024/1000 však vyplýva, že námestník generálneho prokurátora (I. I. T.) sa s utajovanou prílohou vyšetrovacieho spisu nikdy neoboznámil, a teda ju nemohol ani preskúmať.

52. Ku skutku pod bodom 3. disciplinárne obvinený dodal, že táto časť jeho prípisu vôbec nebola samoučelná. Len deň predtým, teda dňa 20.06.2024 sa na rokovaní Ústavnoprávneho výboru Národnej rady Slovenskej republiky zaradením prokurátorov bývalého ÚŠP na referát väzenstva pochválil generálny prokurátor Dr. h. c. JUDr. Maroš Žilinka, PhD.. Na rokovaní tohto výboru konkrétne uviedol, že referát väzenstva bolo potrebné posilniť, lebo predchádzajúce vedenia generálnej prokuratúry (nie je zrejmé, či aj vedenie generálnej prokuratúry v rokoch 2020-2024) zanedbávali výkon dozoru vo väzniciach a ústavoch na výkon väzby. Skutočnosť, že prokurátori referátu väzenstva za dva mesiace stihli preveriť už desať ústavov, dosvedčuje podľa generálneho prokurátora, že ich zaradenie bolo „úplne v poriadku, a tvrdil, že im patrí za ich prácu poďakovanie”. Generálny prokurátor zároveň na tomto rokovaní uviedol, že „keby som mal rozhodovať dnes, nerozhodnem inak, rozhodnem takisto”, pretože pri rozhodovaní o zaradení prokurátorov rozhodoval na základe odbornosti a požiadaviek jednotlivých zložiek GP SR (čo však nijako bližšie nešpecifikoval).

53. Prípis zo dňa 21.06.2024 teda len nadväzoval na verejné vyjadrenie generálneho prokurátora, a teda mu nebolo celkom zrejmé, z akého dôvodu ho navrhovateľ vyhodnotil ako sarkastický, keďže predpokladal, že svoje vyjadrenia na Ústavnoprávnom výbore Národnej rady Slovenskej republiky myslel vážne a nie sarkasticky. Pri vážnosti funkcie generálneho prokurátora, ktorú často vo svojich vystúpeniach navrhovateľ zdôrazňuje, tak nemohol rozumne predpokladať, že svoje vyjadrenia zo dňa 20.06.2024 nemyslel vážne. Z listín priložených k návrhu vo vzťahu k tomuto skutku vyplýva pokyn prvého námestníka N. prokurátora I. I. T. poverenému vedúcemu oddelenia závažnej kriminality N. D. I. I.L. Y., aby preskúmal porušenie etických pravidiel prokurátora textom uvedeným v jeho prípise a o prijatých opatreniach ho informoval. Následné kroky v danej veci pripravoval C. I. W., asistent prokurátora zaradený na oddelenie závažnej kriminality N. D.. Sťažnosť K. T. bola pridelená prokurátorovi referátu väzenstva I. M. O., G.. a po jej vybavení bola založená ad acta.

54. Najvyššiemu správne súdu Slovenskej republiky je určite známe jeho rozhodnutie, sp. zn. 32D/20/2021, zo dňa 20.05.2022, ktoré sa týkalo porušenia princípu zdržanlivosti, ako aj skutočnosť, že uložené disciplinárne opatrenie je zahladené. V citovanom rozhodnutí sa Najvyšší správny súd Slovenskej republiky vyjadril aj k problematike disciplinárnych pohovorov, kde prišiel k záveru, že

pohovor sa zahladzuje už svojim vykonaním a tak záznam z pohovoru podľa § 191 ods. 2 zákona o prokurátoroch nie je možné v disciplinárnom konaní zohľadniť (bod. 92 rozhodnutia). Vo vzťahu k pohovorom zo dňa 27.07.2023, sp. zn. Se/I 17/23/1000-3 a zo dňa 29.04.2024, sp. zn. XII Spr 66/24/1000-1, boli podané správne žaloby na Správny súd v Bratislave, o ktorých doposiaľ nebolo rozhodnuté. Priebeh pohovoru zo dňa 29.04.2024 je zdokumentovaný aj ním vyhotoveným úradným záznamom zo dňa 02.05.2024, z ktorého vyplýva, že pohovor nebol uskutočnený ani len oprávnenou osobou, teda osobou s disciplinárnou návrhovou právomocou. Tento úradný záznam, ktorý pomerne podrobne opisuje priebeh disciplinárneho pohovoru, zároveň dokresľuje celkovú atmosféru na GP SR vo vzťahu k veľkej časti prokurátorov bývalého ÚŠP.

55. Záverom disciplinárne obvinený dodal, že odôvodnenie tejto časti návrhu ďalej potvrdzuje motivačné predpolie pomsty vyplývajúcej z osobnej nenávisťi generálneho prokurátora voči jeho osobe. Počas svojho pôsobenia vo funkcii špeciálneho prokurátora mal v zásade plný nápad trestných vecí, mal odpojedaňovaných jeden z najvyšších počtov pojednávacích dní (evidovaných v hodinách), dosiahol viaceré v zásade precedenčné rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (aj v procesných otázkach, napr. v otázke možnosti náhrady väzby pri kolúznej väzbe, prerušení trestného stíhania pri pozastavení účinnosti právneho predpisu, postupu podľa § 567t ods. 1 Trestného poriadku), nikdy nemal odmietnutú obžalobu, a nikdy nemal oslobodenú vec, ktorú zastupoval v súdnom konaní. Tieto skutočnosti uvádzal len z dôvodu opätovného dokreslenia motivačného predpolia podania tohto návrhu.

II. Konanie pred disciplinárnym senátom

56. Najvyšší správny súd SR v prvom rade skúmal, či disciplinárny návrh spĺňa predpoklady pre vecné prejednanie. Dospel k záveru, že disciplinárny návrh bol podaný oprávnenou osobou, obsahuje zákonom stanovené náležitosti a vo vzťahu k skutku vymedzenom v skutkovej vete disciplinárneho návrhu bol podaný v lehote podľa § 14 Disciplinárneho súdneho poriadku. Disciplinárny senát len sumarizuje, že disciplinárny návrh bol podaný dňa 25.11.2024, teda pred uplynutím tak objektívnej, ako aj subjektívnej lehoty.

57. Zástupca disciplinárneho navrhovateľa predniesol návrh v súlade s jeho písomným vyhotovením.

a) stanovisko obhajcu disc. obvineného

58. Na pojednávaní obhajca disciplinárne obvineného uviedol, že predtým ako bol podaný návrh na začatie disciplinárneho stíhania alebo samotným podaným návrhom postupoval navrhovateľ nezákonne, pretože nerešpektoval dikciu ustanovenia § 217b ods. 1 zákona č. 154/2001 Z. z. o prokurátoroch a právnych čakaťoch v znení neskorších predpisov, ktoré mu ukladá povinnosť, tak ako ktorémukolvek inému navrhovateľovi z radov prokurátorov alebo vedúcich prokurátorov, predtým ako sa obráti na disciplinárny súd, aby požiadal o vyjadrenie etickú komisiu. Etická komisia autonómne, suverénne, predtým ako je vyslovený názor nadriadeného, sama preskúmala a posúdila, či konanie, ktoré vyvoláva podozrenie z porušenia zásad etiky, naozaj takým aj je. V tomto prípade sa to nestalo. Navrhovateľ síce dodatočne, keď zistil, že by to mohol byť problém sa to snažil konvalidovať. Vyžiadanie dodatočného stanoviska túto situáciu nemôže konvalidovať, pretože etická komisia už nekoná nezávisle - bez ako keby predchádzajúceho nátlaku, pretože generálny prokurátor ako navrhovateľ je vedúcim prokurátorom nadriadeným všetkým prokurátorom Slovenskej republiky, tzn. aj všetkým členom etickej komisie a etická komisia ako taká, teda koná pod akýmsi tlakom toho, že by mala potvrdiť právny názor svojho nadriadeného.

59. Podľa obhajcu obvineného návrh v bode I. je „nafúknutý“, a to správanie rozhodne nebolo také, ako je popísané. Čo sa týka bodu vedenom rímskou II. - tak ide o konanie, ktoré v tejto istej trestnej veci úplne rovnakým spôsobom možno pričítať aj ďalším vedúcim prokurátorom, ktorí rozhodovali o opravných prostriedkoch, t. j. I.. I. Y., ktorý rozhodoval o sťažnostiach v časti obvinených. Presne tak, ako disciplinárne obvinený, takisto sa neobožnánil s utajovanou prílohou, avšak navrhovateľ nevidí žiaden dôvod vyvodit' pre to konanie voči nemu disciplinárnu zodpovednosť. Takisto prvý námestník generálneho prokurátora I.. T., keď rozhodoval o mimoriadnom opravnom prostriedku, rovnako sa neobožnánil s utajovanou prílohou, dokonca ani prokurátor prieskumného oddelenia, ktorý mu pripravoval podklady sa tiež neobožnánil s utajovanou prílohou. Môže byť teda konštatované, že vlastne nikto z vedúcich prokurátorov, ktorí rozhodovali o opravných prostriedkoch sa neobožnánil s utajovanou prílohou. U

všetkých je to konanie lege artis s výnimkou disc. obvineného, u ktorého to je podľa navrhovateľa závažné disciplinárne previnenie.

60. K bodu č. III. návrhu obhajca dodal, že disc. obvinený napísal túto poznámku, ktorú nemyslel nejak sarkasticky, možno je vtipná, možno o tom polemizovať, avšak napísal ju do prípisu, ktorý sa nikdy nemal dostať do dispozície nikoho z vedenia generálnej prokuratúry. Napísal ju do prípisu, ktorý bol bežnou poštou medzi prokurátormi jednotlivých odborov. O tom, že sa o tom dozvedel navrhovateľ, tak je to možno len preto, že existuje systém nejakého proste nahlasovania, alebo ako to nazvať, ale určite to nemožno pripísať ako úmyselné konanie disc. obvineného, že by tým chcel niekoho uraziť alebo podobne a z materiálneho hľadiska sa jednalo len o poznámku, ktorá bola reakciou na stanoviská prednesené verejne navrhovateľom pred médiami vo vzťahu k bývalým prokurátorom Úradu Špeciálnej prokuratúry.

b) vyjadrenie disciplinárne obvineného

61. Disciplinárne obvinený na pojednávaní uviedol, že je tu motivačné predpolie, keďže tento disciplinárny návrh v bode II. návrhu bol vypracovaný, produkován na základe podnetu advokáta I.. K. B., ktorý je stále trestne stíhaný v pôsobnosti bývalého ÚŠP a poskytne konkrétne ďalší dôkaz, ktorý môže svedčiť o určitej rozumnej istote, že aj v minulosti boli kroky Generálnej prokuratúry koordinované s osobami, ktoré boli v advokácii a vo verejnom živote, teda aj v politike verejne činné.

62. Vzťah D. I.. Č. považoval za služobný. Komunikoval s ňou vždy veľmi vecne, napriek tomu, že niekedy mu oznamovala aj veci, ktoré na základe rozhodnutia vedenia N. prokuratúry boli negatívne. Napríklad, keď žiadali o predĺženie stáží prokurátorov na Špeciálnej prokuratúre, kde im mnohé tieto návrhy boli viaceré, nie všetky - zamietnuté. Nikdy s ňou žiaden verbálny konflikt nemal. Dňa 07.08.2024 v ranných hodinách stretol pri kuchynke v trakte osobného úradu N. D., kde sa nachádza aj jeho kancelária riaditeľku osobného úradu N. D. I.. R. Č.. Riaditeľku osobného úradu I.. R. Č. pozdravil a povedal jej, že je sklamaný zo spôsobu doručovania rozhodnutia o dočasnom pozastavení výkonu funkcie prokurátorovi I.. C. Š.. Danú vec chvíľu rozoberali, ale diskusia bola vedená vo vecnej rovine. Následne mu I.. R. Č. povedala, že mala strhnúť menovku na dverách a povedala cit: „To ste urobili Vy alebo Vaši ľudia“. O strhnutí menovky I.. R. Č. nemal žiadnu vedomosť a považoval obvinenie iného kolegu bez akýchkoľvek dôkazov z protiprávneho konania za vec prekračujúcu medze prokurátorskej etiky, článok 5 odsek 2 Etického kódexu prokuratúry. I.. R. Č. preto zvýšeným hlasom upozornil, že toto bolo poslednýkrát, kedy ho bez akýchkoľvek dôkazov obvinila z konania, ktorého sa nedopustil. Jej reakciou bolo tvrdenie, že ide iba o jej názor a práve on obviňuje iných bez dôkazov. Keď sa jej opýtal, koho bez dôkazov obvinil, tak nevedela odpovedať, len opakovala, že ide o jej názor. Rovnako jej povedal, že či si je vedomá, že ho obviňuje z krádeže, tak povedala, že to nie je krádež, ale len „vyslovenie názoru“. Keď sa jej opýtal, či sa menovka našla, tak mu uviedla, že nenašla, takže jej povedal, že v takom prípade išlo z hľadiska právneho o prisvojenie cudzej veci. O skutočnosti, že o danej veci urobí úradný záznam pri konci stretnutia informoval I.. R. Č., ktorá reagovala, že teda aj ona si urobí úradný záznam.

63. Tento štýl komunikácie považoval za rozporný s etickými princípmi, ktorý nezodpovedá úrovni vrcholného orgánu verejnej obžaloby, ale skôr úrovni predškolského zariadenia. Bezprostredne po tom, ako úradný záznam spísal, zaslal ho e-mailom I.. E. T. 07.08.2024 o 10.02 hod., kde jej napísal cit: „Vážená pani doktorka, ako zástupkyňa N. D. v etickej komisii prokuratúry Vám v prílohe zasielam scan úradného záznamu, ktorý som dnes spísal k môjmu stretnutiu s I.. R. Č.. Tento úradný záznam Vám zasielam pre prípadné využitie v rámci etickej komisie prokuratúry, ako aj z dôvodu zabezpečenia elektronickej stopy o dátume a čase spísania záznamu“. Nie je jeho zvykom pri komunikácii s kolegami zvyšovať hlas, dokonca ani v časoch, keď bol v rôznych funkciách, či v exekutive alebo na prokuratúre, aj zástupca navrhovateľa bol jeho blízkym kolegom tri roky na ministerstve spravodlivosti, takže predpokladá, že by to vedel potvrdiť. Zvýšil hlas, čo priznal v úradnom zázname z dôvodu už zmieneného obvinenia a pravdepodobne by ľahšie bral, pokiaľ by I.. Č. obvinila zo strhnutia menovky len jeho.

64. Motivačné predpolie navrhovateľa v tomto bode zvýrazňujú nové úradné záznamy napísané dva a pol mesiaca v poslednom konflikte na výzvu generálneho prokurátora. Bolo totiž zrejmé, že pôvodné úradné záznamy nepostačujú a je potrebné okolnosti slovného konfliktu nafúknuť. V prvom úradnom zázname I.. Č. uvádza, že nežiada o prerokovanie veci etickou komisiou, resp. v disciplinárnom konaní,

v druhom úradnom zázname s odstupom dva a pol mesiaca už píše, že sa cítila fyzicky ohrozená. Zároveň motivačné predpolie dokresľuje aj spôsob objasňovania tohto verbálneho konfliktu vo vzťahu k osobám, ktoré boli oslovené na napísanie úradných záznamov, aj keď prvé boli naozaj, že veľmi stručné, I.. A. potom tiež rozsiahlo ten svoj úradný záznam na základe výzvy generálneho prokurátora o dva a pol mesiaca dopisovala. Pretože nachádzajú sa, to bolo pri kuchynke mezanínu sa nachádzajú bližšie aj iné kancelárie zamestnancov N. prokuratúry a ktorí oslovení neboli ani v rámci nejakého interného vyšetrovania, vôbec s nimi teda asi Generálna prokuratúra SR nekomunikovala.

65. Konkrétne najbližšou kanceláriou, kde pri tom konflikte slovnom je kancelária vedúcej referátu utajovanej skutočnosti I.. Y., následne takisto, kde sú kancelárie osobného úradu ďalšie, tam je kancelária, kde sedí pani C. C.. Tam sedela, kým ešte bola na N. prokuratúre C.. V. P., asistentka prokurátora. Rovnako bola oslovená spísať úradný záznam I.. O., ktorej kancelária je výrazne ďalej od toho, kde sa slovný konflikt odohral, vedľa nej je kancelária už kolegu z legislatívy, s ktorým sa stretáva len na chodbe I.. P., ten zjavne oslovený nebol na spísanie úradného záznamu. Ten časový odstup od toho verbálneho konfliktu, toho verbálneho sporu po oslovení generálnym prokurátorom, aby napriek vedomosti o tom, lebo to z návrhu vyplýva, že generálny prokurátor teda mal o tom vedomosť aj pán námestník N. prokurátora D. o tom mal vedomosť a bolo to založené ad acta, vyplýva nezrozumiteľné, prečo v tom čase teda N. prokuratúra nekonala, pretože vedenie N. prokuratúry nie je veľmi ostýchavé vo vzťahu k oslovovaniu etickej komisie alebo prokurátorskej rady vo vzťahu k jeho osobe.

66. Ohľadne skutku č. II. disciplinárne obvinený uviedol, že vojenské spravodajstvo si objednalo spravodajský softvér zo spolkovvej republiky Nemecko, ktoré formálne fakturačne kupovala spoločnosť Fórum Technologies za cenu 116.000.000 € a následne bez akejkoľvek pridanej hodnoty bola predaná do štátneho rozpočtu za 190.000.000 €, čiže s rozdielom 74.000.000 €. Spoločnosť Fórum Technologies pritom zabezpečovala len formálny fakturačný servis. Nikdy nedisponovala personálnymi možnosťami umožňujúcimi riadenie procesov, to vykonávalo výlučne vojenské spravodajstvo, nikdy nedisponovala predmetom plnenia, nikdy nemala vlastnícke právo ani nemala držbu k predmetu plnenia, nevykonávala k predmetu plnenia žiadne obchodné činnosti, ale ani žiaden servis. V zásade to nazval ako „prietokový ohrievač“ a následne 74.000.000 € bolo cez schému, ktorá je popisovaná v uzneseniach distribuované v rámci už potom legalizačnej schémy ďalšej osoby, kde jednou z týchto osôb bol, ako už spomínal pán obhajca podľa tvrdenia generálneho prokurátora, jeden z jeho z najbližších priateľov C.. C. N.. Berúc do úvahy v akom stave sa nachádza slovenské zdravotníctvo, školstvo, doprava, kde ľudia robia zbierky na onkologických pacientov, takýmto spôsobom prísť o 74.000.000 € za nič, považoval spoločensky za neakceptovateľné. To rozhodnutie podľa § 363 Trestného poriadku - v zásade bolo urobené preto, aby vytvorilo predpolie na následné zastavenie trestného stíhania, ku ktorému v októbri alebo v novembri minulého roku aj prišlo.

67. Vo vzťahu k jeho znalosti spisu uviedol, že o tejto veci opakovane komunikoval a konzultoval ju s I.. I., ktorý bol dozorový prokurátor v danej veci a s I.. O., ktorý bol jeho bezprostredný nadriadený ako riaditeľ odboru ekonomickej kriminality. O celom spisovom materiáli vrátane utajovanej prílohy teda mal vedomosť. Mali dokonca stretnutie, kde bol prítomný on, dozorový prokurátor, I.. O. a vtedy konajúci vyšetrovateľ, ktorého meno si už nepamätal a aj na stretnutí na Ministerstve obrany. Sťažnostné argumenty, ktoré boli uplatnené v rámci rozhodovania o sťažnosti, v ktorej on rozhodoval, keďže obvinenie bolo vznesené na pokyn dozorového prokurátora, boli sústredené na niekoľko vecí. Na otázku výšky škody, na otázku povinnosti spravovať cudzí majetok, teda na zákon na akej skutkovej podstate trestného činu porušovania povinnosti pri správe cudzieho majetku. Pretože to bola právna kvalifikácia, na otázku zákonných znakov organizovanej skupiny, na procesné aspekty vykonaných invazívnych úkonov, teda zaisťovanie listín obsahujúcich utajované skutočnosti, čo obvinení od začiatku spochybňovali a na vykonanie výsluchov v rozpore s právnou úpravou Európskeho vyšetrovacieho príkazu. V jeho uznesení, ktoré má k dispozícii aj súd, reagoval na všetky sťažnostné argumenty vyčerpávajúcim spôsobom a ani disciplinárny návrh neuvádza žiadnu relevantnú skutkovú, ani právnu otázku, s ktorou by sa v uznesení nevysporiadal. Ústavný súd dvakrát aproboval jeho rozhodnutie vo veci „vírus“, týkalo sa zaistenia majetku (napr. rozhodnutie Ústavného súdu SR spis. zn. I. ÚS 352/2024 zo dňa 18.06.2024, kde bola ústavná sťažnosť odmietnutá). Je pravdou, že bolo, keď bola najmä časová tieseň stávalo sa, že došlo k nazretiu do utajovanej aj neformálne a bez toho, aby to bolo nevyhnutne evidované v kontrolnom liste, ktorý bol predložený navrhovateľom v rámci disciplinárneho konania.

68. Podľa jeho názoru rozhodnutie podľa § 363 Trestného poriadku podpísané pánom prvým námestníkom malo vytvoriť predpolie na následné zastavenie trestného stíhania všetkých obvinených, k čomu teda aj prišlo. Aj po rozhodnutí podľa § 363 Trestného poriadku vec komunikoval s dozorovým prokurátorom I.. I.. V tejto veci rozhodoval o druhej skupine obvinených I.. Y., ktorý bol vtedy poverený vedúci oddelenia závažnej kriminality, a ktorý niekedy v júni alebo v júli rozhodoval o zamietnutí sťažnosti druhej skupiny obvinených v tejto istej trestnej veci. I.. Y. mohol mať k dispozícii utajenú prílohu, ale nie je vykázaný v kontrolnom liste, že sa s ňou oboznámil. Na základe toho dal podnet generálnemu prokurátorovi na vyvodenie disciplinárnej zodpovednosti voči I.. Y., keďže sa dopustil rovnakého konania, ktoré sa mu kladie za vinu v rovnakej trestnej veci ako nadriadený prokurátor rozhodujúci o sťažnostiach druhej skupiny obvinených. Prípisom, ktorý je súčasťou spisu zo dňa 02.04.2025, mu pán prvý námestník odpovedal, že dospel k záveru, že postup I.. Y., B..C.. nezakladá dôvody na vyvodenie disciplinárnej zodpovednosti.

69. Vo vzťahu ku skutku č. III. návrhu disciplinárne obvinený uviedol, že dňa 20.06.2024 bol pán generálny prokurátor na rokovaní ústavnoprávneho výboru, kde uviedol, že to rozhodnutie o posilnení referátu väzenstva bolo správne, že mu patrí vďaka za ich prácu cit. „keby som mal rozhodovať dnes, nerozhodnem inak, rozhodnem takisto“, pretože rozhodoval po zaraďovaní prokurátorov, na základe odbornosti a požiadaviek jednotlivých zložiek Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky“, čo však teda nejako bližšie nešpecifikoval, ale to je jasné jeho oprávnenie. Slovensko je malá krajina a v každej oblasti, nikto nie je nenahraditeľný, samozrejme, ale máme pomerne malú skupinu tých najlepších odborníkov. Z jeho praxe ľudia ako I.. O., I.. C. boli najlepší prokurátori na ekonomickú trestnú činnosť. I.. Š. je jeden z najlepších prokurátorov na organizovaný zločin. Nechcel agendu referátu väzenstva zastávať ani nejako minimalizovať, ale pre túto krajinu je obrovskou stratou, že títo prokurátori boli zaradení na daný úsek. Po desiatkach rokoch, kedy vykonávali a sa špecializovali na naozaj mimoriadne závažnú trestnú činnosť. Po tomto prípise, na základe pokynu pána prvého námestníka v júni 2024, aby teda v tej veci I.. Y. ako poverený vedúci oddelenia OZK niečo urobil, tak požiadal I.. Y., aby asistent prokurátora C.. W. naformuloval na disciplinárny pohovor nejaký skutok. Keďže ho naformulovať nevedeli v tom čase, tak sa rozhodli, že oslovia etickú komisiu a tá aj bola oslovená I.. Y.. Etická komisia napísala naspäť, že teda I.. Y. nie je oprávnený navrhovateľ na disciplinárne konanie, takže sa k tej veci vyjadrovať nebudú, spis bol založený ad acta. Ten spis sa vytiahol po piatich, štyroch mesiacov. V okamihu, keď sa hľadali ďalšie skutky, ktoré ich bolo potrebné do disciplinárneho návrhu dať.

70. Nevedel od čoho vyvodzoval navrhovateľ, resp. zástupca navrhovateľa sarkazmus, keďže išlo v prvom rade o reakciu na jeho výrok z pred jedného dňa. Dňa 27.03.2024 po zrušení Špeciálnej prokuratúry malo vedenie Generálnej prokuratúry tlačovú konferenciu verejnú za účasti médií, kde zrejme na otázku novinára, že sa sťažujú bývalí prokurátori ÚŠP, že nemajú k dispozícii spisy, čo bola pravda, tak bolo odpovedané, že za túto vec sú zodpovední prokurátori, keďže nemému ani vlastná mať nerozumie. Generálny prokurátor tvrdil, že on nie je ani učiteľ, ani pedagóg, ani vychovávateľ. Myslel, že to bolo na podnet pána prvého námestníka, keď povedal, že ani logopéd, že sa nevedia vyjadrovať alebo dobre artikulovať. Nikto im nepovedal, že nemajú spisy. Nie je to v rozpore s etickým poriadkom, teda je to úplne v poriadku takýmto spôsobom dehonestovať ľudí, ktorí nevedia rozprávať a keď vedia rozprávať, tak nezrozumiteľne (prokurátori Špeciálnej prokuratúry)?.

71. Dňa 26.03.2024 posielal sms-ku, kde napísal „V tejto kope stoviek zväzkov som dnes hľadal 7 zväzkov rovnopisu vyšetrovacieho spisu vo veci, čo pojednávam v stredu. Úplne zmiešané, celú kopolu som musel premiestniť po jednom prebrať, uložiť naspäť a to si ma dnes Č. S. Y. medzi sebou posielali, lebo pravá ruka nevie, čo robí ľavá, takže ÚŠP nezvládla delimitáciu spisov, počúvam“ je to screenshot, lebo pán prvý námestník má nastavené miznúce správy, ale screenshot si v tom čase samozrejme urobil. Takže pán prvý námestník vedel, že sa ozývajú, že je problém so spismi, napriek tomu ich odporučil na druhý deň k logopédovi, lebo zrejme to bolo nezrozumiteľné. Problém podľa neho nebol vo vysielateľovi, ale v prijímači. Toto bola verejná tlačová konferencia za účasti všetkých médií, kde boli takýmto neetickým spôsobom ponížení prokurátori Špeciálnej prokuratúry a prvý námestník listom, ktorý je v spise napísal, že nedošlo k porušeniu etiky a vyjadrenie bolo v poriadku, ale jemne ironický prípis interný na referát väzenstva, ten už je etickým porušením.

c) výpovede svedkýň

72. Svedkyňa I.. R. Č. pred disciplinárnym senátom vypovedala, že odohralo sa to 07.08.2024. Ráno prišla do práce, zobrala si kanvicu a išla si naplniť vodu do kuchynky. Chcela si urobiť čaj a z kuchynky vychádzal I.. B.. Stretli sa na chodbe, on má kanceláriu na tej istej chodbe ako sídli osobný úrad. Pozdravili sa, v tom čase ju I.. B. ešte zdravil, takže ju pozdravil, prešli okolo seba a vlastne on sa otočil a začal na ňu rozprávať, začal takým modrým hlasom, že teda on vie, že rozhodnutie o dočasnom pozastavení funkcie prokurátora I.. Š.O. nie je jej rozhodnutím, ale napriek tomu cítil potrebu jej povedať na to svoj názor, že nesúhlasí s tým, aby boli prokurátori dočasne pozastavovaní skôr, ako je právoplatné uznesenie o vznesení obvinenia. Povedala mu, že to zákon nevyžaduje a že je to teda naozaj rozhodnutie generálneho prokurátora. Na to povedal, že zároveň mu hrozne vadí tá rýchlosť doručenia rozhodnutia. Povedala mu, že neporušili zákon, doručovali rozhodnutie v súlade so zákonom v deň, keď bolo vydané. Vlastne tam nastal ten problém, že I.. Š. svojvoľne opustil pracovisko napriek tomu, že mal byť v práci a opakovane sa jej nepodarilo doručiť mu rozhodnutie na pracovisku, tak mu telefonovala, či príde do práce. Povedal, že nie a súhlasil s tým, že mu to doručia doma, takže mu to doručovali doma. Teda toto pána doktora veľmi vyrušilo. Od začiatku vnímala, že tá situácia ho veľmi vyrušuje a keďže na osobnom úrade pracujú s personálnou agendou, s právnymi vzťahmi, ktoré riešia služobný pomer prokurátorov a štátnych zamestnancov, sú zvyknutí vysvetľovať situáciu. Sú zvyknutí pristupovať empaticky k týmto veciam, lebo vedia, že sú to všetko veci, ktoré zasahujú do služobného života aj súkromného života prokurátorov a štátnych zamestnancov.

73. Ďalej svedkyňa vypovedala, že si bola vedomá toho, že situácia sa nijako I.. B. netýkala, tak napriek tomu mala pocit, že keď mu tú situáciu vysvetlí, že sa upokojí. No, tak to sa nestalo, a teda keď dokončili to doručovanie, tak pán doktor začal kričať. Pristúpil úplne tesne k nej a začal jej hroziť prstom do tváre, začal kričať na ňu, že je poplatná Žilinkovmu režimu a že celý osobný úrad vykonáva pre Žilinku nadprácu a stále sa posúval do toho jej osobného priestoru. Ona pred ním ustupovala smerom na kuchynku, ale on stále išiel za ňou. Kričal a rozrážal jej vzdych pred tvárou tým prstom a bola tým veľmi zaskočená. Bola asi v šoku, išlo o veľmi nepríjemnú situáciu. Snažila sa celé to ukončiť tým, že táto debata je úplne zbytočná. Povedala mu, že - áno chápe, nepáči sa Vám moje konanie, nepáči sa Vám činnosť osobného úradu, ale môžete sa upokojiť, pretože názor na jej prácu už bol vyslovený včera, zmizla jej menovka pred dverí. Nikdy nepoužila termín odcudzenie, krádež ani nič podobné, jednoducho niekto vybral plexisklo a kúsok papiera, kde je napísané jej meno. Chápala to ako symboliku, ako prejavenie nejakého názoru. No a pán doktor začal kričať, že ho obviňujem z krádeže. Ona že nikoho neobviňuje z krádeže, niekto jej vybral menovku, to je celé. Chápala to ako symboliku, nerozprávala o tom ako o krádeži. Takže obvinila ho z krádeže jeho alebo jeho ľudí a celé to potom zavŕšil s tým, že by ho rovnako mohla obviniť, že znásilňuje 12-ročných chlapcov. No a to, akože prepadla takej panike, že vlastne kam sa v tejto debate dostali, že celý ten čas, ako ju vlastne zatlačal do tej kuchynky a ona ustupovala. Celá tá situácia, to kričanie, tá blízkosť, ten hroziaci prst, proste sa dostala do situácie, do takej paralýzy, mala ako keby pocit, že nemôže odísť, utiecť. Šumelo jej v hlave a už si len hovorila, že bože už nech to skončí, už nech to skončí. Ale keď vyslovil to, že znásilňuje 12-ročných chlapcov, tak to ju tak prebudilo a tak sa prebrala a ho obišla, čiže už boli zatlačený v tej kuchynke, lebo vlastne z kuchynky utekala do svojej kancelárie. On išiel celý čas za ňou, ešte niečo rozprával, ale už ho nevládala vnímať. Proste zavrela sa v kancelárii a triasli sa jej ruky, žalúdok, prudko dýchala. Bola to extrémne nepríjemná situácia, na ktorú teda nebola pripravená. Stala sa právnou čakačkou prokuratúry v roku 1993 a za celé jej pôsobenie na prokuratúre sa jej to nikdy nestalo. Ani o tom nikdy nepočula, že by sa nejaký prokurátori k sebe takto správali.

74. Svedkyňa dodala, že ten prvý úradný záznam bol spísaný kvôli tomu, že to vnímala ako mimoriadnu udalosť, ako precedens sa to nikdy v priestoroch N. prokuratúry nestalo. Takže bola len zachytená tá udalosť, nemala pocit, že musí vypisovať. Ten druhý úradný záznam napísala vtedy, keď ju pán generálny prokurátor požiadal, aby presne opísala tú situáciu ako sa stala, že zvažuje podanie disciplinárneho návrhu, ale na základe toho potom písala ten druhý úradný záznam. Nikým nebola inštruovaná o obsahu druhého záznamu. Bola presvedčená, že pán I.. B. porušil etický kódex prokurátora, lebo prekročil všetky hranice slušného správania. Napriek tomu tam vyslovila názor, že nežiada, aby to pán generálny prokurátor alebo etická komisia ďalej riešili. Vychádzala z dvoch vecí, jednak, že verejnoscitlivo vnímanie na prokuratúre, to je jedna vec a ak by sa to medializovalo, čo sa aj stalo, tak podľa nej to znevážilo status prokurátora ako takého a samozrejme je tam aj taký ten osobný dôvod, že tá situácia je pre ňu veľmi nepríjemná a ponižujúca. Mala pocit, že to trvá večnosť. Mohlo to byť 10 minút, 15 maximálne. Asi desať minút, ale teda mala pocit, že hodiny. Podľa svedkyne sa tá intenzita stupňovala. Začal rázne, to ešte nebol asi krik, ale na záver sa prestal úplne ovládať a kričal, veľmi kričal. Fyzického ohrozenia

sa nebála, ale ten verbálny útok mal takú intenzitu, že to pociťovala ako fyzický útok. Nepociťovala však ohrozenie.

75. Svedkyňa G.. N. A. pred disciplinárnym senátom vypovedala, že tento incident alebo nepríjemný rozhovor sa odohral na chodbe osobného úradu pred jej kanceláriou. Teda kúsok od jej kancelárie a tým, že boli pootvorené dvere, takže značnú časť tohto rozhovoru aj počula. Pán I.. B. vytykal pani riaditeľke spôsob doručovania rozhodnutia pánovi I.. Š. o pozastavení výkonu funkcie prokurátora s tým, že ho doručovala do miesta jeho bydliska, teda domov a ona mu argumentovala tak, že ho v práci nezastihla, nemala vedomosť od jeho nadriadených, že by mal dovolenku, PN-ku alebo nejakú služobnú cestu, tak sa s ním spojila telefonicky a vzájomne sa teda dohodli, že mu toto rozhodnutie doručí domov. Pánovi I.. B. sa to teda zjavne nepáčilo, dotazoval sa, aký mala záujem o tom, že to rozhodnutie musela tak rýchlo doručiť. Označil ju slovami, že je poplatná Žilinkovmu režimu, ako aj celý osobný úrad a robí nadprácu pre generálneho prokurátora. Tak to asi v skratke sa to dialo. Prvý úradný záznam o tom spísala v deň, keď sa táto situácia odohrala na požiadanie pani riaditeľky, následne ho samozrejme aj odovzdala. Druhý úradný záznam spisovala na základe požiadavky pána generálneho prokurátora s tým, že bližšie opísala skutočnosti. Takže to podrobnejšie opísala v tom druhom úradnom zázname. Svedkyňa ďalej vypovedala, že ono to dosť gradovalo a bolo to počuť. Bolo to počuť na tej chodbe a nepočula to len ona, ale samozrejme aj kolegynne, ktoré sedia na chodbe. Trvalo to nejakých 15 min. Disciplinárne obvineného I.. B. pozná len z chodby, ale osobne ani pracovne s ním neprichádzala do kontaktu. Nezaregistrovala, že by I.. B. neverbálne komunikoval smerom k riaditeľke osobného úradu.

76. Svedkyňa I.. C. Y. pred disciplinárnym senátom vypovedala, že by to nenazvala incidentom. Vychádzajúc zo svojej kancelárie zbadala na chodbe pána I.. B. a pani riaditeľku osobného úradu. Všimla si, že prebieha medzi nimi komunikácia, pričom zo strany I.. B. zaznamenala zvýšený tón hlasu, ale keďže okolo menovaných len prechádzala, nevedela sa vyjadriť k obsahu ich rozhovoru. Okolo nich len prechádzala, už keď sa vrátila späť, na chodbe sa nenachádzali. V tom čase, keď prechádzala, započula len I.. B.. Nikto ju neoslovil na spísanie úradného záznamu. Svedkyňa tiež uviedla, že je vedúcou referátu ochrany utajovaných skutočností generálnej prokuratúry. Vo vzťahu k prokuratúre zabezpečuje bezpečnostné previerky v zmysle zoznamu funkcií, ktoré sú určené generálnym prokurátorom. Pri oboznámení sa s utajovanou skutočnosťou, každá oprávnená osoba je povinná, ktorá nemá vec pridelenú na vybavenie, podpísať sa na kontrolnom liste alebo priamo na utajovanej skutočnosti a to takým spôsobom, aby nezasahovala do náležitosti utajovaného registratúrneho záznamu.

77. Svedkyňa C.. C. V. P. pred disciplinárnym senátom vypovedala, že sa vtedy nachádzala v priestoroch svojej kancelárie, ktorá sa nachádza v priľahlých priestoroch kuchynky. Tá časť kuchynky v tých priestoroch mala v zásade papierové steny. Neboli to klasické murované priečky, ale boli to také ako predelené, aby to technicky a funkčne spôsobilo viac miestností. Evidovala, že v kuchynke prebieha rozhovor, komunikácia. Nepočula žiaden krik. Nemohla to charakterizovať, že by to bolo nejaké kričanie. Evidovala teda, že tam prebieha komunikácia, obsah ktorej však nepočula. Vedela rozlíšiť, že tam je aj mužský aj ženský hlas, ktorý patril I., B. S. I.. Č.. Podľa jej názoru to celé trvalo max. 5 min. Nikto ju neoslovil na spísanie úradného záznamu.

d) oboznámené listinné dôkazy

78. Predseda senátu vykonal na pojednávaní dokazovanie oboznámením s nasledovnými listinnými dôkazmi: Stanovisko Rady prokurátorov SR č. 1/1 Spr 73/2021 zo dňa 25.09.2025 čl. 350, Stanovisko Etickej komisie prokuratúry č. I/4 Spr 1/25/1000-43 zo dňa 26.02.2025 čl. 216, Kontrolný list k spisu č. IV GO-89/2024/1000 GP SR, referát ochrany utajovaných skutočností, Uznesenie špeciálneho prokurátora zo dňa 16.03.2024 spis. zn. VII Gv 113/22/1000-146 čl. 31, Uznesenie generálneho prokurátora zo dňa 22.08.2024, spis. zn. IV/3 Pz 47/24/1000-4, spis. zn. IV/3 Pz 48/24/1000-3, spis. zn. IV/3 Pz 49/24/1000-3, spis. zn. IV/3 Pz 50/24/1000-3, spis. zn. IV/3 Pz 52/24/1000-4, spis. zn. IV/3 Pz 58/24/1000-2 čl. 73, Úradné záznamy zo dňa 07.08.2024 I.. R. Č., G.. N. A., X. J., X. W., W.. K. O., C.. I. D. čl. 87-96, Prípis I.. K. B., B..C.. zo dňa 27.06.2024, spis. zn. XX/1 Gv 62/24/1000-55 čl. 97, Pokyn I.. I. T., prvého námestníka N. prokurátora zo dňa 02.07.2024 sp. zn. III Spr 67/24/1000-7 čl. 98, Podnet I.. K. B. zo dňa 18.10.2024 na podanie návrhu na začatie disciplinárneho konania proti prokurátorovi N. D. I.. K. B., B..C.. čl. 153, Úradný záznam zo dňa 07.08.2024 + prípis adresovaný E. T. v prílohe k vyjadreniu k návrhu, Uznesenie Ústavného súdu SR č. k. I. ÚS 352/2024-16 zo dňa 18.06.2024,

Uznesenie Ústavného súdu SR č. k. III. ÚS 45/2025-18 zo dňa 06.02.2025 čl. 259, Uznesenie GP SR zo dňa 28.11.2024 č. k. XX1 Gv 38/2024/1000-89.

79. Zástupca navrhovateľa sa vo svojej záverečnej reči pridržiaval znenia disciplinárneho návrhu. Skutok uvedený pod bodom č. I. návrhu považoval za preukázaný na základe výpovede I.. R. Č. (t. č. T.). Intenzita hlasu vyplývala aj z výpovede svedkyne G.. A., ako aj z úradných záznamov W.. O.T., X. J. S. X. W.. Poukázal na stanovisko Etickej komisie prokuratúry spis. zn.1/4 Spr 1/25/1000-43 zo dňa 26.02.2025 so záverom, že takéto správanie je porušením pravidiel prokurátorskej etiky obsiahnutom v článkoch 4.1, 4.2, 5.2, 5.4 a 5.7 Etického kódexu prokurátora. V skutku pod bodom č. II. návrhu poukázal na skutočnosť, že pred rozhodovaním o sťažnostiach obvinených sa vtedajší špeciálny prokurátor neoboznámil s utajovanou prílohou, čo vyplýva z obsahu kontrolných listov. V prípade rozhodovania I.. Y., tento rozhodoval o sťažnostiach obvinených, ktorým bolo vznesené obvinenie za trestný čin legalizácie príjmu z trestnej činnosti, ktorý nadväzoval na tzv. predikatívny trestný čin, v ktorom rozhodoval o sťažnosti špeciálny prokurátor. Dodal, že v rámci rozhodovania podľa § 363 Trestného poriadku nebolo potrebné sa oboznamovať s obsahom utajovanej prílohy. Pri skutku pod bodom č. III. poukázal na skutočnosť, že takáto korešpondencia nemá v systéme miesto. Rovnako sa k tomu vyjadrila aj Etická komisia, ktorá konštatovala, že takéto vyjadrenie nemôže byť súčasťou vecného vybavovania konkrétneho podania. Prokurátor musí byť podľa zástupcu navrhovateľa spôsobilý zdržať sa nevhodných vyjadrení súvisiacich s vecou, v ktorej koná. Prokurátor nezážil dopad vyjadrenia na vnímanie jeho osoby, na zdvorilosť, slušnosť a ohľaduplnosť, ktoré sú spojené s profesiou, ktorú zastáva. V prípade navrhovaného disciplinárneho opatrenia uviedol, že disciplinárne obvinený bol jedenkrát postihnutý disciplinárnym súdom a trikrát riešený pohovorom za nedostatky pri plnení služobných povinností menšieho významu. Disciplinárne obvinený neprejavil žiadnu mieru sebareflexie ohľadom skutkov a naopak, snažil sa svoje konanie zľahčovať poukazovaním na konanie iných osôb, ktoré nie sú disciplinárne prejednávané a nemôžu sa v tomto konaní brániť. Doposiaľ nedošlo zo strany disciplinárne obvineného k ospravedlneniu sa riaditeľke osobného úradu za neakceptovateľné konanie.

80. Obhajca disciplinárne obvineného v záverečnej reči poukázal na konflikt záujmov generálneho prokurátora, ktorý je blízky osobný priateľ s pánom C. N.. Po formálnej stránke bol návrh podaný v rozpore s ust. § 217b ods. 1 zákona č. 154/2001 Z. z. o prokurátoroch a právnych čakateloch prokuratúry, kedy zákon explicitne vyžaduje stanovisko Etickej komisie (v prípade etických skutkoch) pred podaním návrhu a toto stanovisko je pre disc. navrhovateľa záväzné. Navrhovateľ rezignoval na snahu objektívne zisťovať, čo sa vlastne stalo. Navrhovateľ po tom, ako v auguste 2025 vyhodnotil, že táto udalosť - zjavne pre svoju bezvýznamnosť, nevyžaduje ani pohovor s disciplinárne obvineným, ani žiadne objasňovanie a ani žiadnu reakciu. Na konci októbra 2025 zrazu vyžiadal urýchlené doplnenie dvoch z viacerých vyjadrení a vec formálne označil za závažné disciplinárne previnenie. Na názor, že niekto je poplatný Žilinkovmu režimu aj keď sa nejedná o galantnú formuláciu, nie je nič nelegitímne. Zakričanie bez toho, aby sa vedelo ako dlho trvalo a akú malo intenzitu, nie je samo o sebe takým nevhodným správaním, ktoré je automaticky porušením profesijnej etiky. Dejový priebeh skutku bol s určitosťou diametrálne iný, ako ho formuloval navrhovateľ. Poukázal na rozpory vo výpovedi I.. Č. a spochybnil jej nezaujatosť, ako aj jej pravdivosť. Svedkyňa A. pri výpovedi pred disciplinárnym senátom krič vôbec nespomínala a slovné výstupy disciplinárne obvineného označovala tak, že „vytýkal pani riaditeľke“, „dotazoval sa“, „reagoval“. Ďalej poukázal na výpovede svedkýň I.. Y. S. C.. V. P. a ich odlišné vnímanie celej udalosti. V prípade časového ustálenia skutku poukázal na rozpor vypočutých svedkýň a považoval za nepreukázaný následok tvrdený v disciplinárnom návrhu.

81. Podľa obhajcu disciplinárne obvineného skutok označený pod č. II. v návrhu nenapĺňa znaky disciplinárneho previnenia, ani žiadne porušenia povinností prokurátora. Z popisu skutku vôbec nevplyva, že by v údajne nepreštudovanej časti spisu bolo čokoľvek významné pre rozhodnutie. Navrhovateľ to sám nevie. Nie je pravdou, že by sa disciplinárne obvinený s utajovanou prílohou neoboznámil. S ohľadom na aplikáciu čl. 18 ods. 8 príkazu generálneho prokurátora uviedol, že vec má pri vykonávaní dozorových činností prokurátora pridelenú konkrétny dozorový prokurátor, pričom však doručením opravného prostriedku - napr. sťažnosti, zo zákona vybavenie veci v danom rozsahu prechádza na nadriadeného prokurátora. V posudzovanej veci mal na účely vybavenia podaných sťažností disc. obvinený vec pridelenú zo zákona. Mohol preto do utajovanej prílohy nahliadať bez formálnych zápisov na kontrolnom liste. V posudzovanom prípade predložil I.. M. I. v zmysle § 190 ods. 2 Trestného poriadku vec disciplinárne obvinenému a zákon neupravuje, ako má vyzerať podoba

predloženia veci na rozhodnutie. V praxi sa predkladá so stanoviskom podriadeného prokurátora. V predmetnej veci bol disciplinárne obvinený podrobne informovaný I.. I. S. I.. O..

82. Ku skutku pod bodom č. III. návrhu obhajca disciplinárne obvineného uviedol, že text pochádza z internej komunikácie medzi prokurátormi rôznych organizačných zložiek generálnej prokuratúry. Nikdy nebol určený ako adresátovi generálnemu prokurátorovi. Táto ľahká irónia vznikla ako reakcia na predchádzajúce vyjadrenia navrhovateľa, ktorý sa verejne o svojich podriadených vyjadril nanajvyš sarkastickým spôsobom, takpovediac znižujúcim ich dôstojnosť. Jemu je v podstate dovolené vyjadrovať sa bez zábran, ale ak jeho podriadený v rámci internej komunikácie, ktorá nemala preniknúť na verejnosť, a s ktorou sa generálny prokurátor nikdy nemal oboznámiť; sa použijú slová, ktoré sa mu zdajú byť pri jeho interpretácii sarkastické, je to podľa navrhovateľa už disciplinárne previnenie.

83. Disciplinárne obvinený vo svojej záverečnej reči systematicky zhrnul všetky svoje písomné a ústne vyjadrenia, ktoré boli zaslané Najvyššiemu správne súdu SR a ktoré zazneli na ústnych pojednávaníach.

IV. Skutkové zistenia a právne posúdenie veci

84. Na námietku disciplinárne obvineného o tom, že po formálnej stránke bol návrh podaný v rozpore s ust. § 217b ods. 1 zákona č. 154/2001 Z. z. o prokurátoroch a právnych čakateloch prokuratúry, kedy zákon explicitne vyžaduje stanovisko Etickej komisie (v prípade etických skutkoch) pred podaním návrhu a toto stanovisko je pre disc. navrhovateľa záväzné - disciplinárny senát uvádza, že návrh bol podaný v súlade s ust. § 19 ods. 1 a ods. 2 zákona č. 132/2021 Z. z. o Disciplinárnom poriadku Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky, obsahoval všetky relevantné náležitosti a tento namietaný nedostatok nespôsobuje jeho vady, resp. nekonštituuje procesnú prekážku konania v predmetnej disciplinárnej veci.

85. V disciplinárnom návrhu sa disciplinárne obvinenému v skutku č. I. kládlo za vinu, že dňa 07.08.2024 asi o 08.10 h na 1. poschodí budovy N. G. D. O. L. Š. A. Č.. X E. J., pred kanceláriami osobného úradu N.B. G. D. O., prokurátor N. G. D. O. I. K. B., B..C., zaradený na odbore B., D. S. Ú.É. G. N. G. D. O., pri stretnutí sa s I.. R. Č., riaditeľkou osobného úradu N. G. D. O., neprijateľným spôsobom - kričiac, vytýkal I.. R. Č., že rozhodnutie generálneho prokurátora Slovenskej republiky o dočasnom pozastavení výkonu funkcie prokurátora I.. C. Š. zo dňa 05.08.2024 sp. zn. Spr 686/24/1000-4, doručila osobne dňa 05.08.2024 I.. C. Š. v mieste jeho bydliska. Zároveň sa mu kládlo za vinu, že na I.. R. Č. mal agresívne kričať, že je „poplatná Žilinkovmu režimu“, že „osobný úrad Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky vykonáva pre generálneho prokurátora nadprácu“, pritom jej mal hroziť prstom tesne pred jej tvárou a vyhrážal sa jej podaním trestného oznámenia.

86. Disciplinárny senát vykonal k predmetnému skutku dokazovanie výsluchom svedkýň, ktoré navrhli v konaní vypočúť procesné strany. Disciplinárny návrh bol v danom skutku a jeho detailoch postavený predovšetkým na tvrdeniach I.. R. Č., ktorá bola priamou účastníčkou verbálneho konfliktu s disciplinárne obvineným I.. K. B., B..C.. Jeho priebeh bol však oboma aktérmi inak opísaný a niektoré skutkové tvrdenia boli priamo popreté disciplinárne obvineným. Sporným bol teda skutkový priebeh týkajúci sa emocionálne exponovaného hlasového prejavu, ktorého obsahom mali byť nevhodné tvrdenia o tom, že I.. Č. je „poplatná Žilinkovmu režimu“, že „osobný úrad Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky vykonáva pre generálneho prokurátora nadprácu“, spolu s vyhrázaním sa podaním trestného oznámenia. Uvedené prejavy mali byť sprevádzané nevhodnou gestikuláciou - pohybom prsta pred tvárou. Pri vyhodnocovaní výpovede I.. R. Č., ako osoby priamo zapojenej do verbálneho konfliktu; mal disciplinárny senát pochybnosti, pretože jej tvrdenia boli do značnej miery popreté disciplinárne obvineným. Aplikujúc zásadu in dubio pro reo zostali pre disciplinárny senát pochybnosti, ako teda presne rozhovor medzi označenými aktérmi prebehol, preto tieto pochybnosti, ktoré sa týkali intenzity hlasu (kričanie), vyhrážania sa trestným oznámením a nevhodnej gestikulácie musel vyložiť v prospech disciplinárne obvineného a považoval ich za nepreukázané. Svedkyňa G.. N. A. bola druhou osobou, ktorá vypovedala o skutočnostiach, ktoré priamo pozorovala vlastnými zmyslami a potvrdila, že počula disciplinárne obvineného ako označil I.. Č. slovami, že „je poplatná Žilinkovmu režimu, ako aj celý osobný úrad a robí nadprácu pre generálneho prokurátora“. Podľa jej výpovede bolo rozhovor dosť počúť, ale priamo kričanie disciplinárne obvineného na I.. Č. nepotvrdila. Práve pre tieto dôvody disciplinárny

senát ustálil, že disciplinárne obvinený vyjadroval svoje názory kolegyni nevhodným spôsobom, a to s intenzitou hlasu prevyšujúcu bežnú komunikáciu.

87. Vyššie uvedené závery disciplinárneho senátu vychádzajú pritom aj z ďalšieho vykonaného dokazovania. V prvom rade nie je možné opomenúť, že sám disciplinárne obvinený v priebehu svojho výsluchu dňa 17.11.2025 opakovane uviedol, že situácia, ktorá bola predmetom tohto disciplinárneho konania, mala povahu „verbálneho konfliktu“, „slovného konfliktu“, resp. „verbálneho sporu“. Disciplinárne obvinený pritom predmetnú situáciu nielenže sám takto vymedzil, ale počas svojho výsluchu priamo uviedol, že „I. R. Č. (som) preto zvýšeným hlasom upozornil, že toto bolo poslednýkrát...“ (str. 10 zápisnice z ústneho pojednávania zo dňa 17.11.2025). Rovnako vo svojej výpovedi skonštatoval (v kontexte komunikácie s I. Č.), že verbálne prejavy realizoval so zvýšeným hlasom („Zvýšil som hlas...“). Toto napokon vyplýva aj z úradného záznamu, ktorý disciplinárny senát vykonal ako dôkaz, a na ktorý disciplinárne obvinený aj odkázal počas svojho výsluchu. Navyiac, aj svedkyňa I. Y. počas svojho výsluchu uviedla, že „zo strany I. B. (som) zaznamenala zvýšený tón hlasu“, čo následne potvrdila aj v rámci nadväzujúcej otázky zo strany predsedu senátu. Obdobne, aj svedkyňa C. V. P.Á. vypovedala tak, že „bol v podstate mierne zvýšený hej, ale určite by som to nedefinovala, že je to krik.“ Všetky uvedené okolnosti potom vyhodnotil disciplinárny senát tak, ako je to uvedené vyššie, keď dospel k záveru, že sám disciplinárne obvinený uznal, že na I. Č. zvýšil v rámci verbálneho konfliktu hlas a zvýšenú intenzitu hlasu (aj keď nie priamo krik) v rámci predmetného slovného konfliktu, ktorý sa navyiac odohral vo verejných priestoroch, potvrdili vo svojej podstate aj ďalšie vykonané dôkazy.

88. Takto zistený prejav disciplinárne obvineného posudzoval disciplinárny senát podľa jeho formy a obsahu. Európsky súd pre ľudské práva vo svojej judikatúre uznal aplikáciu čl. 10 Dohovoru na štátnych zamestnancov vo všeobecnosti (Vogt proti Nemecku, odsek 53 a Guja proti Moldavsku, odsek 52) a na zamestnancov justície (Wille proti Lichtenštajnsku, odseky 41-42, Harabin proti Slovensku, Brisc proti Rumunsku, odsek 89 týkajúci sa prokurátora). Uvedené vyplýva aj z rozsudku súdu vo veci slobody prejavu prokurátora - prípad Kövesi proti Rumunsku z 5. mája 2020 k sťažnosti č. 3594/19 (GC, 2020), v ktorom išlo o. i. o to, že sťažovateľka verejne ako vedúca prokurátorka vyjadrila názor na legislatívne reformy ovplyvňujúce justíciu. Rozhodujúce sú pritom obsah, forma a funkčný kontext prednesu. Rovnako pre disciplinárny senát išlo o rozhodujúce atribúty, ktoré posudzoval vo vzťahu k skutku č. I., ktorý navrhovateľ kládol disciplinárne obvinenému za vinu. Prokurátor, rovnako ako sudca, má právo na vlastný názor, ale vyslovenie tohto názoru musí byť sprevádzané so zdržanlivosťou a slušnosťou. V tomto prípade považoval disciplinárny senát za preukázané, že disciplinárne obvinený I. K. B., B..C.. nevhodným spôsobom vytykal kolegyni okolnosti doručovania korešpondencie a jeho verbálny prejav presiahol v bežnej komunikácii akceptovateľný limit, čo do zvýšenia hlasu. Zároveň obsah komunikácie so slovami „o poplatnosti Žilinkovmu režimu“, ako aj o vykonávaní „nadpráce osobného úradu pre generálneho prokurátora“ považoval disciplinárny senát za v rozpore so základnými povinnosťami prokurátora, a to zachovávať dôstojnosť pri výkone funkcie prokurátora, chrániť vážnosť vykonávanej funkcie a vystríhať sa všetkého, čo by mohlo spôsobiť ujmu na cti prokurátora alebo oslabiť dôveru v jeho nestrannosť a dodržiavať pri výkone svojej funkcie pravidlá prokurátorskej etiky. Uvedené znamená, že disciplinárne obvinený konal v rozpore s jeho základnými povinnosťami prokurátora stanovenými stanoveniami § 26 ods. 1 písm. m), písm. n) zákona č. 154/2001 Z. z. o prokurátoroch a právnych čakateloch prokuratúry v znení neskorších predpisov, zachovávať dôstojnosť pri výkone funkcie prokurátora, chrániť vážnosť vykonávanej funkcie a vystríhať sa všetkého, čo by mohlo spôsobiť ujmu na cti prokurátora alebo oslabiť dôveru v jeho nestrannosť, dodržiavať pri výkone svojej funkcie pravidlá prokurátorskej etiky a s ustanoveniami bodov 4.1 , 5.1 , 5.2 prvá veta a 5.4 Etického kódexu prokurátora zo dňa 11.01.2016, schváleného Radou prokurátorov Slovenskej republiky.

89. V skutku v bode II. návrhu kládol navrhovateľ disciplinárne obvinenému za vinu, že ako prokurátor N. prokuratúry D. O., zaradený na odbore B., D. S. Ú.É. G. N. G. D. O., v budove bývalého Ú. Š. G. N. G. D. O. E. G., L. A. D. Č.. XXXX/XA, v tom čase vo funkcii špeciálneho prokurátora, rozhodujúc ako nadriadený prokurátor v zmysle § 54 ods. 2 písm. b) zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre v znení účinnom k 16.03.2024, bez znalosti utajenej prílohy vyšetrovacieho spisu Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, Prezídia Policajného zboru, národnej kriminálnej agentúry, Odboru Stred, Banská Bystrica sp. zn. PPZ-174/NKA-ST4-2022, tvorenej piatimi zväzkami a spolu 1696 stranami, evidovanej na Generálnej prokuratúre Slovenskej republiky pod sp. zn. V GO-55/2024/1000, ktorá bola doručená bývalému Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky dňa 21.02.2024 za účelom rozhodnutia o sťažnostiach viacerých obvinených, uznesením zo dňa 16.03.2024 sp. zn.

VIII/I Gv 113/22/1000-146 podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku zamietol ako nedôvodné sťažnosti obvinených G.. L.Í. D., W.. I. J., W.. K. I. D., C.. P. D. a obvinených právnických osôb FORUM Technologies, a. s. a SOBA-agency, s. r. o., podané proti uzneseniu vyšetrovateľa Policajného zboru Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, Prezídia Policajného zboru, národnej kriminálnej agentúry, Odboru Stred, Banská Bystrica zo dňa 19.09.2023 sp. zn. PPZ-174/NKA-ST4-2022, ktorým podľa § 199 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku začal trestné stíhanie a súčasne podľa § 206 ods. 1 Trestného poriadku vzniesol obvinenie označeným osobám pre pokračovací obzvlášť závažný zločin porušovania povinnosti pri správe cudzieho majetku podľa § 237 ods. 1, ods. 3 písm. b), ods. 4 písm. a) Trestného zákona, spáchaný závažnejším spôsobom konania s poukazom na ustanovenie § 138 písm. b), písm. i) Trestného zákona a iné.

90. Neznalosť utajovanej prílohy vyšetrovacieho spisu Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, Prezídia Policajného zboru, národnej kriminálnej agentúry, Odboru Stred, Banská Bystrica sp. zn. PPZ-174/NKA-ST4-2022, tvorenej piatimi zväzkami a spolu 1696 stranami, evidovanej na Generálnej prokuratúre Slovenskej republiky pod sp. zn. V GO-55/2024/1000, ktorá bola doručená bývalému Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky dňa 21.02.2024 za účelom rozhodnutia o sťažnostiach viacerých obvinených - preukazoval navrhovateľ jedine tým, že disciplinárne obvinený nebol zapísaný v tzv. kontrolnom liste k spisu č. V GO 55/2024/1000 GP SR (nachádzajúci sa v dozorovom spise č. spisu V GO -55/2024/1000), resp. ani v kontrolnom liste k spisu č. V GO 89/2024/1000, ktorý bol takto evidovaný po prevzatí agendy špeciálnej prokuratúry generálnou prokuratúrou. Navrhovateľ zároveň tvrdil, že prokurátor vykonávajúci úkony dozoru v prípravnom konaní bývalého Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky I.. M. I. dňa 18.09.2023 dal predchádzajúci súhlas (§ 190 ods. 1 Trestného poriadku) na vydanie uznesenia o vznesení obvinenia, čo písomne osvedčil dňa 19.09.2023 na prípise vyšetrovateľa PZ zo dňa 18.09.2024, sp. zn. PPZ-174/NKA-ST4-2022, ktorý vyšetrovateľ PZ osobne prevzal toho istého dňa. Táto skutočnosť ani nebola sporná. Vydaním pokynu na vznesenie obvinenia bol však I.. I. vylúčený z konania v predmetnej veci s tým, že I.. K. B., B..C., v tom čase vo funkcii špeciálneho prokurátora Ú. Š. G. N. G. D. O., rozhodujúc ako nadriadený prokurátor v zmysle § 54 ods. 2 písm. b) zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre v znení účinnom k 16.03.2024, konajúci ex lege v predmetnej veci, uznesením zo dňa 16.03.2024, sp. zn. VIII/I Gv 113/22/1000-146, podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku zamietol ako nedôvodné sťažnosti obvinených G.. L. D., W.. I. J., W.. K. I. D., C.. P. S. D. a obvinených právnických osôb FORUM Technologies, a. s. a SOBA-agency, s. r. o., podané proti uzneseniu o vznesení obvinenia.

91. Podľa názoru disciplinárneho senátu konajúci špeciálny prokurátor v zmysle § 54 ods. 2 písm. b) zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre v znení účinnom k 16.03.2024, mal vec riadne zákonne pridelenú na danom procesnom úseku, v predmetnej veci aj rozhodovať, preto nie je možné akceptovať navrhovateľovu argumentáciu o tom, že dozorový spis bývalého Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky sp. zn. VIII/I Gv 113/22/1000 (od 20.03.2024 evidovaný na Generálnej prokuratúre Slovenskej republiky pod sp. zn. XXII Gv 38/24/1000), od nápadu veci dňa 18.08.2022 mala pridelenú ako prokurátor iná osoba, a to jedine I.. M. I., najskôr ako prokurátor bývalého Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky a od dňa 20.03.2024 ako prokurátor oddelenia závažnej kriminality Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky. Tu sa práve rozchádza právne posúdenie navrhovateľa a disciplinárneho senátu, pretože senát prijal záver, že práve v rozhodovaní o sťažnosti obvinených (na danom procesnom úseku), nemohol mať I.. M. I. vec pridelenú, a teda ako jediný v zmysle čl. 18 ods. 8 príkazu por. č. 5/2020 mal byť oprávnený oboznamovať sa s utajenou prílohou bez toho, aby toto oboznámenie potvrdil priamo na utajovanom registratúrnom zázname alebo záznamom na kontrolnom liste. Práve naopak, menovaný prokurátor bol ex lege vylúčený z rozhodovania o sťažnosti obvinených osôb. Nadriadený prokurátor nastúpil v zmysle zákona na jeho miesto a konal revízne. Disciplinárne obvinený I.. K. B., B..C.. vstúpil do veci na základe zákona a jeho konanie bolo obmedzené na konkrétny procesný úkon - bolo časovo a vecne ohraničené. O sťažnosti v zmysle § 192 ods. 1 Trestného poriadku rozhoduje nadriadený prokurátor a zákonom sa určuje, kto je oprávnený vo veci konať a v akej časti procesu. Preto je podľa disciplinárneho senátu nevyhnutné prijať záver, že disciplinárne obvinených mal v tomto procesnom úseku vec riadne pridelenú zo zákona, inak by nemohol vo veci konať a vydať procesné rozhodnutie. Išlo o zo zákona založenú funkčnú príslušnosť, ktorá bola dočasná a viazaná na jeden typ úkonu. Už samotná „procesná logika“ neumožňuje konštatáciu, že môže existovať možnosť rozhodovania bez „pridelenia veci“. Vydanie procesného rozhodnutia vo vlastnej podstate predpokladá legitímne oprávnenie konať v konkrétnej veci a nemôže existovať bez toho, aby mal nadriadený prokurátor vec právne „u seba“. Ak by nadriadený

prokurátor nemal vec v tejto procesnej časti riadne pridelenú, nemohol by preskúmať zákonnosť, prípadne rušiť rozhodnutia, alebo ukladať záväzné pokyny. Takýto výklad podľa disciplinárneho senátu neporušuje zásadu zákonného prokurátora, naopak ju posilňuje, pretože zákon vopred určuje, kto v ktorej fáze trestného konania koná, a teda vylučuje svojvôľu a konflikt záujmov.

92. Navrhovateľ disciplinárne obvinenému vytýkal, že tento sa v rámci rozhodovania vo veci neoboznámil s utajovanou časťou spisu, keď toto malo preukazovať to, že disciplinárne obvinený nebol podpísaný v príslušnej úradnej evidencii. Ako to ustálil disciplinárny senát, vzhľadom na to, že od určitého časového okamihu (k tomu pozri toto odôvodnenie vyššie), bol disciplinárne obvinený ex lege oprávnený oboznamovať sa s utajovanou časťou spisu (ako niekto, komu bola vec „pridelená“ zo zákona), nebolo dôvodné, aby sa jeho oboznamovanie s utajovanou časťou spisu osobitne evidovalo. Iný dôkaz, ktorý by preukazoval, že sa disciplinárne obvinený neoboznámil s celým spisom, navrhovateľ nenavrhol vykonať. Predmetom disciplinárneho konania pritom nebol skutok, ktorý mal spočívať v tom, že sa disciplinárne obvinený do príslušnej evidencie nepodpísal (t. j. porušenie predpisov spočívajúcich v ochrane utajovaných skutočností), ale vlastné - údajné - neoboznámenie sa s celým spisom - vrátane jeho utajovanej časti. Uvedené skutočnosti pritom pre účely disciplinárneho konania nie je možné stotožňovať. Pochybením disciplinárne obvineného by naozaj mohlo byť, ak by vo veci rozhodoval bez toho, aby sa oboznámil s celým - na vec sa vzťahujúcim spisovým materiálom - avšak toto jeho údajné pochybenie nebolo v tomto disciplinárnom konaní dôkazmi riadne preukázané. Disciplinárne obvinený písomne aj verbálne opakovane deklaroval, že sa s utajovanou prílohou oboznámil. Vzhľadom na uvedené disciplinárny senát uzatvára, že nebolo možné sa stotožniť s disciplinárnym navrhovateľom o porušení revízneho princípu tak, ako ho predpokladá ustanovenie § 192 ods. 1 písm. a), písm. b) Trestného poriadku - teda povinnosťou prokurátora rozhodujúceho o sťažnosti preskúmať napadnuté výroky uznesenia zo všetkých hľadísk, a to bez ohľadu na to, či tieto hľadiská sú alebo nie sú v sťažnosti uvedené, ako aj správnosť postupu konania, ktoré napadnutým výrokom predchádzalo. Zároveň vzhľadom na uvedené ani tvrdený dôsledok uvádzaný disciplinárnym navrhovateľom o arbitrárnosti uznesenia zo dňa 16.03.2024 sp. zn. VIII/ Gv 113/22/1000-146 nemá právnu relevanciu. Preto disciplinárny senát podľa § 34 ods. 2 písm. a) zákona č. 432//2021 Z. z. disciplinárne obvineného oslobodil spod tohto skutku, pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý bol disciplinárne obvinený stíhaný.

93. V prípade skutku v bode III. návrhu, ktorého sa mal disciplinárne obvinený dopustiť tým, že ako prokurátor N. G. D. O., zaradený na odbore B.E., D. S. Ú. G. N. G. D. O., ako prokurátor konajúci v trestnej veci obvineného K. T. S. D., evidovanej na Generálnej prokuratúre Slovenskej republiky pod sp. zn. XXII Gv 62/24/1000, odstupujúc podanie K. T.P. zo dňa 21.06.2024 z dôvodu príslušnosti inej organizačnej zložke Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky - referátu väzenstva trestného odboru Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky, v prípise zo dňa 27.06.2024 sp. zn. XXII Gv 62/24/1000-55 po štandardnom texte v znení „V trestnej veci obžalovaného K. T.P. S. D., vedenej na Generálnej prokuratúre SR pod sp. zn. WUI Gv 62/24/1000, Vám na vybavenie odstupujem podanie obžalovaného K.. T. zo dňa 21. 6. 2024 týkajúce sa pôsobnosti Vášho referátu.“, uviedol nevhodný, sarkastický text v znení: „Verím, že vzhľadom na verejné ocenenie - vašej záslužnej práce zo strany generálneho prokurátora, bude promptné vybavenie daného podania ďalším potvrdením výnimočných manažérskych zručností vedenia Generálnej prokuratúry SR pri personálnom posilnení referátu väzenstva.“ - mal disciplinárny senát za to, že predstavuje takú nízku mieru závažnosti, že nedosahuje intenzitu disciplinárneho previnenia. Podľa disciplinárneho senátu disciplinárna zodpovednosť predstavuje najprísnejší zásah do profesijnej sféry osoby podliehajúcej disciplinárne právomoci, a preto musí byť uplatňovaná reštriktívne a len v prípadoch, kedy je porušenie dostatočne závažné. Nie každé porušenie služobnej povinnosti automaticky zakladá disciplinárne previnenie. Pre vznik disciplinárnej zodpovednosti je nevyhnutné, aby skutok dosiahol určitý stupeň spoločenskej (profesijnej) škodlivosti, ktorý následne aj odôvodňuje použitie disciplinárneho opatrenia. Obsah prípisu zo dňa 27.06.2024 sp. zn. XXII Gv 62/24/1000-55 nepoprel ani samotný disciplinárne obvinený s tým, že iba dopĺňal kontext, v rámci ktorého jeho obsah vytvoril. Tento skutok disciplinárny senát posúdil ako ojedinelé formálne pochybenie tohto druhu, ako nie úplne vhodné a nie úplne profesionálne, avšak nedosahujúce intenzitu porušenia povinností, ktorá by odôvodňovala záver o disciplinárnom previnení. Podstatné je uviesť, že v tomto prípade by uplatnenie disciplinárnej zodpovednosti bolo neprimerané a v rozpore so zásadou proporcionality medzi závažnosťou skutku a následkami, ktoré by mal disciplinárny postih pre disciplinárne obvineného. Disciplinárny senát zastáva názor, že pri miernom sarkastickom podtöne prípisu nie je možné hovoriť o znevážení postupu generálneho prokurátora Slovenskej republiky

spočívajúci vo vytvorení novej organizačnej zložky Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky - referátu väzenstva trestného odboru Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky. Disciplinárne konanie nemá slúžiť na sankcionovanie minimálneho pochybenia, ale na postih konaní, ktoré svojím charakterom narúšajú dôveryhodnosť verejnej funkcie. Ak skutok túto hranicu nedosahuje, tak ako tomu bolo v tomto prípade, nie je možné prijať záver o disciplinárnom previnení prokurátora, ale skôr o pochybení, ktoré je riešiteľné neformálnymi alebo organizačnými opatreniami. V súvislosti s predmetným konaním disciplinárne obvineného nie je možné navyiac odhliadnuť od toho, že sporné úvahy - hoci aj sarkastické, resp. kritické - tento formuloval do vnútra systému prokuratúry (interne) a urobil tak v rámci mailovej komunikácie - neverejne, čo - podľa názoru disciplinárneho senátu - redukuje závažnosť jeho konania aj vzhľadom na formu, komunikovania predmetných úvah. Tento skutok bol plne preukázaný, nebol popieraný samotným disciplinárne obvineným, ale je potrebné konštatovať, že pre nedostatočnú mieru závažnosti nenapĺňa znaky disciplinárneho previnenia (§ 34 ods. 2 písm. b) Disciplinárneho súdneho poriadku), preto disciplinárny senát disciplinárne obvineného spod tohto skutku oslobodil.

V. disciplinárne opatrenie

94. Pri úvahe o druhu a výmere disciplinárneho opatrenia za skutok, za ktorý bol disciplinárne obvinený uznaný za vinného - prihliadal disciplinárny senát v zmysle § 191 ods. 1 zákona č. 154/2001 Z. z. o prokurátoroch a právnych čakateloch prokuratúry na závažnosť disciplinárneho previnenia, na spôsobené následky, mieru a formu zavinenia, okolnosti prípadu, doterajšie správanie a plnenie služobných povinností prokurátora. Pokiaľ ide o závažnosť disciplinárneho previnenia, disciplinárny senát nezistil dôvody, pre ktoré by bolo namieste dané disciplinárne previnenie posudzovať v zmysle § 188 ods. 2 zákona č. 154/2001 Z. z. o prokurátoroch a právnych čakateloch prokuratúry, ako závažné disciplinárne previnenie.

95. Vo vzťahu k zavineniu možno konštatovať, že pre naplnenie skutkovej podstaty disciplinárneho previnenia podľa § 188 ods. 1 písm. a) zákona č. 154/2001 Z. z. o prokurátoroch a právnych čakateloch prokuratúry postačuje akákoľvek forma zavinenia. Z vykonaného dokazovania vyplýva, že porušenia povinností prokurátora týkajúcej sa zdržanlivého vyjadrovania prokurátora sa disciplinárne obvinený dopustil v rovine vedomej nebanlivosti. Pokiaľ ide o osobu disciplinárne obvineného, je to prokurátor generálnej prokuratúry, a preto z hľadiska funkčného zaradenia sa legitímne očakáva etické správanie vo vzťahu ku všetkým kolegom. Všetky pôvodné disciplinárne previnenia má zahladené, a teda požíva právnu fikciu bezúhonnosti. Pre disciplinárny senát však bolo podstatné, že predmetné disciplinárne previnenie predstavovalo menej závažné porušenie služobných povinností prokurátora, nespôsobilo závažný následok, resp. inú významnú ujmu. Vo svojej povahe bolo ojedinelé, nie systematické a ani opakované. Disciplinárny senát konštatuje, že účel disciplinárnej zodpovednosti bol naplnený už upozornením na tento skutok, kedy pokarhanie ako disciplinárne opatrenie plní hlavne výchovnú a preventívnu funkciu. Disciplinárny senát dospel k záveru, že ide o disciplinárne previnenie slabšej povahy, ktoré nevyústilo do závažných následkov, preto neexistoval dôvod na uloženie prísnejšieho disciplinárneho opatrenia ako je pokarhanie.

VI. záver

96. Na základe týchto skutočností Najvyšší správny súd SR rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia. O náhrade trov disciplinárneho konania rozhodol Najvyšší správny súd SR tak, že disciplinárne obvinenému (ktorý bol uznaný za vinného) uložil podľa § 38 ods. 2 Disciplinárneho súdneho poriadku povinnosť nahradiť štátu trovy disciplinárneho konania paušálnou sumou vo výške stanovenej v § 1 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 434/2021 Z. z., ktorou sa ustanovuje paušálna suma trov disciplinárneho konania.

97. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 5:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu opravný prostriedok **n i e j e** prípustný.